Eiropas Parlaments
2024-2029

PIEŅEMTIE TEKSTI

P10_TA(2026)0012

Kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošana: 2025. gada ziņojums

Eiropas Parlamenta 2026. gada 21. janvāra rezolūcija par kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošanu: 2025. gada ziņojumu (2025/2164(INI))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES), jo īpaši tā 14., 16., 21., 24., 36. un 41. pantu,

– ņemot vērā Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2025. gada 25. jūnija ziņojumu "Kopējās ārpolitikas un drošības politikas ziņojums – mūsu prioritātes 2024. gadā",

– ņemot vērā Eiropadomes 2025. gada 18. decembra secinājumus,

– ņemot vērā 2025. gada 8. maija rezolūcija par Ukrainas bērnu atgriešanos, kurus Krievija pārvietojusi piespiedu kārtā un deportējusi[1],

– ņemot vērā 2025. gada 9. jūlija rezolūciju par humāno traģēdiju, ko izraisījis Krievijas karš pret Ukrainu, un steidzamo vajadzību izbeigt Krievijas agresiju: nelikumīgi aizturēto civiliedzīvotāju un karagūstekņu stāvoklis un nemitīgā civiliedzīvotāju bombardēšana[2],

– ņemot vērā 2022. gada 23. novembra rezolūciju par Krievijas Federācijas atzīšanu par valsti, kas atbalsta terorismu[3],

– ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra 2025. gada 22. septembra piezīmes Ģenerālajai asamblejai, atzīmējot Apvienoto Nāciju Organizācijas 80. gadadienu,

– ņemot vērā Komisijas priekšsēdētājas Urzulas fon der Leienas

---

1 Pieņemtie teksti, P10_TA(2025)0096.
2 Pieņemtie teksti, P10_TA(2025)0160.
3 OV C 167, 11.5.2023., 18. lpp.

2025. gada 10. septembra runu par stāvokli Savienībā,

– ņemot vērā 2025. gada 8. oktobra rezolūciju par ES politiskajām attiecībām ar Latīņameriku[4],

– ņemot vērā ES rīcības plānu par dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm ārējā darbībā 2021.–2025. gadā (GAP III),

– ņemot vērā ES un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu kopienas (CELAC) trešajā samitā 2023. gada 18. jūlijā pieņemto deklarāciju,

– ņemot vērā 2025. gada 9. novembrī notikušajā ES un CELAC samitā pieņemto kopīgo deklarāciju,

– ņemot vērā ANO Jūras tiesību konvenciju,

– ņemot vērā NATO 2022. gada stratēģisko koncepciju, kas pieņemta 2022. gada 29. jūnijā,

– ņemot vērā 2025. gada 25. jūnijā Hāgas NATO samitā pieņemto deklarāciju,

– ņemot vērā 2004. gadā pieņemtās un 2008. gadā atjauninātās ES pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem un 2020. gadā iekļauto papildinājumu ar norādījumiem par šo pamatnostādņu īstenošanu,

– ņemot vērā 2025. gada 23. janvāra rezolūcija par Krievijas īstenoto dezinformāciju un vēstures falsificēšanu, lai attaisnotu savu agresijas karu pret Ukrainu[5],

– ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1945. gada 26. jūnija Statūtus;

– ņemot vērā Starptautiskās Krimināltiesas 1998. gada 17. jūlija Romas statūtus,

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 20. novembra Iestāžu nolīgumu par Eiropas Parlamenta piekļuvi Padomes slepenajai informācijai drošības un aizsardzības politikas jomā[6],

– ņemot vērā saskaņā ar Reglamenta 150. pantu pieņemtās rezolūcijas par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma pārkāpumiem,

– ņemot vērā *Sauli Niinistö* 2024. gada 30. oktobra ziņojumu “*Safer Together — Strengthening Europe’s Civilian and Military*

---

4 Pieņemtie teksti, P10_TA(2025)0221.
5 OV C, C/2025/2147, 23.4.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2147/oj.
6 OV C 298, 30.11.2002., 1. lpp.

Preparedness and Readiness” (“Drošāk kopā – Eiropas civilās un militārās sagatavotības un gatavības stiprināšana”),

– ņemot vērā 2024. gada 17. janvāra rezolūciju par drošības un aizsardzības jautājumiem saistībā ar Ķīnas ietekmi uz kritisko infrastruktūru Eiropas Savienībā[7],

– ņemot vērā 2024. gada 24. oktobra rezolūciju par Ķīnas Tautas Republikas nepareizo ANO Rezolūcijas Nr. 2758 interpretāciju un tās pastāvīgajām militārajām provokācijām pie Taivānas krastiem[8],

– ņemot vērā 2025. gada 9. septembra rezolūciju par projektu Padomes lēmumam par to, lai Savienības vārdā noslēgtu Padziļinātu partnerības un sadarbības nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Kirgīzu Republiku, no otras puses[9],

– ņemot vērā 2024. gada 28. februāra rezolūciju par 2023. gada ziņojumu par kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošanu[10],

– ņemot vērā 2025. gada 19. maijā notikušajā ES un Apvienotās Karalistes līderu samitā pieņemto kopīgo paziņojumu,

– ņemot vērā kopīgo deklarāciju pēc pirmā Eiropas Savienības un Centrālāzijas samita 2025. gada 4. aprīlī,

– ņemot vērā 2013. gada 15. maija Kirunas deklarāciju,

– ņemot vērā 2025. decembrī publicēto ASV Nacionālo drošības stratēģiju,

– ņemot vērā 2025. gada 12. decembra Padomes Regulu (ES) 2025/2600 par ārkārtas pasākumiem, ar kuriem risina nopietnās ekonomiskās grūtības, ko izraisījušas Krievijas darbības saistībā ar agresijas karu pret Ukrainu[11],

– ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1325(2000) par sievietēm, mieru un drošību,

– ņemot vērā 2025. gada 27. novembra rezolūciju par ES nostāju attiecībā uz ierosināto plānu un ES iesaisti virzībā uz taisnīgu un ilgstošu mieru Ukrainā[12],

---

7 OV C, C/2024/5719, 17.10.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5719/oj.
8 OV C, C/2025/487, 29.1.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/487/oj.
9 Pieņemtie teksti, P10_TA(2025)0170.
10 OV C, C/2024/6739, 26.11.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6739/oj.
11 OV L, 2025/2600, 13.12.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2600/oj.
12 Pieņemtie teksti, P10_TA(2025)0312.

– ņemot vērā 2025. gada 11. septembra rezolūciju par Gazu lūzuma punktā: ES rīcību cīņai pret badu un steidzamo nepieciešamību atbrīvot ķīlniekus un virzīties uz divu valstu risinājumu[13],

– ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 2803 (2025), kurā atzinīgi novērtēts visaptverošais plāns Gazas konflikta izbeigšanai,

– ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

– ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A10-0253/2025),

A. tā kā ES kopējai ārpolitikai un drošības politikai (KĀDP) būtu jāsaglabā miers, jāstiprina starptautiskā drošība un jāveicina starptautiskā sadarbība, proti, jākalpo Eiropas stratēģiskajām interesēm, kā noteikts LES 21. pantā, aizsargājot Savienības drošību un visu dalībvalstu intereses, tostarp ar efektīvu atturēšanu; tā kā šie mērķi ir jāsasniedz, vienlaikus veicinot demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesību, tostarp sieviešu tiesību un minoritāšu tiesību, ievērošanu;

B. tā kā pēdējā gada laikā kari un bruņoti konflikti, tostarp tiešas konfrontācijas un pieaugoša spriedze, kā arī hibrīduzbrukumi, ir skāruši gandrīz katru kontinentu; tā kā pieaugošā ģeopolitiskā un ekonomiskā konfrontācija ir faktors, kas veicina iesaldēto konfliktu atkaluzliesmošanu un jaunu konfliktu rašanos; tā kā starptautiskās organizācijas, kas izveidotas, lai novērstu šādas spriedzes rašanos, ir saskārušās ar grūtībām izpildīt savu mandātu, tāpēc to reforma ir neatliekama un neaizstājama, jo ir nepieciešama lielāka demokrātisko valstu kolektīvā iesaistīšanos aizsardzības stiprināšanā;

C. tā kā ir steidzami jāturpina aizstāvēt un stiprināt noteikumos balstītu starptautisko kārtību un iestādes, ANO Statūtu vispārējās normas, vērtības un principus, piemēram, cilvēktiesības un starptautisko tiesiskumu, multilaterālismu un Helsinku Nobeiguma aktu, jo īpaši attiecībā uz starptautisko robežu nepārkāpšanu un spēka lietošanas aizliegumu; tā kā ES pēc būtības veicina dažādu institucionālo dalībnieku daudzpusēju savstarpējo atkarību;

D. tā kā atsevišķas vēsturiskās un arī jaunās lielvaras demonstrē sarežģītu rīcību no ciešas sadarbības līdz konfrontācijai nozarēs un piespiešanas politikai; tā kā Krievijai, kas ved nelikumīgu un neprovocētu agresijas karu pret Ukrainu, ir vadošā loma noteikumos balstītas starptautiskās kārtības graušanā; tā kā Krievija apzināti velk garumā savu nelikumīgo agresijas karu pret Ukrainu ar mērķi novājināt Ukrainu un destabilizēt ES un NATO; tā kā visas ES austrumu daļas aizsardzība ir būtiska visas ES stabilitātei, drošībai un noturībai; tā kā pašreizējā fragmentētajā ģeopolitiskajā situācijā ES ir jāpielāgojas un labāk jāaizstāv savas un savu dalībvalstu

---

13 Pieņemtie teksti, P10_TA(2025)0199.

intereses;

E. tā kā ES sadarbojas ar transatlantiskajiem partneriem un līdzīgi domājošām valstīm, lai stiprinātu savu ekonomisko drošību;

F. tā kā pirms 30 gadiem ar Deitonas-Parīzes nolīgumu tika izbeigts postošais karš Bosnijā un Hercegovinā; tā kā ir ļoti svarīgi pilnībā īstenot tā principus;

G. tā kā 2025. gada 19. maija ES un Apvienotās Karalistes kopīgajā paziņojumā ir minēta kopīga apņemšanās nodrošināt stabilitāti Rietumbalkānos; tā kā ES un Apvienotajai Karalistei ir jānosaka konkrētas sadarbības jomas šajā reģionā, jo īpaši nolūkā nodrošināt Deitonas–Parīzes miera līgumā paredzētā varas dalīšanas principa ievērošanu;

H. tā kā daži starptautiskie dalībnieki, galvenokārt autoritārās valstis, apdraud Eiropas drošību un stabilitāti, izmantojot plašu hibrīdtaktisku paņēmienu kopumu, jo īpaši kritiskās infrastruktūras sabotāžu un iejaukšanos mūsu sabiedrības demokrātiskajā funkcionēšanā, kā arī pilna mēroga drošības apdraudējumus, piemēram, dronu iebrukumus un uzbrukumus dzelzceļa tīkliem; tā kā šādu draudu novēršana ir daļa no ES KĀDP, kam nepieciešama uzticama, tieša izlūkdatu informācijas sistēma par ārējiem draudiem, kura veicina ES spēju ātri un efektīvi reaģēt, kā arī aizsargāt savas intereses ārvalstīs;

I. tā kā paplašināšanās ir ģeostratēģisks ieguldījums ilgtermiņa mierā, demokrātijā, stabilitātē, drošībā, klimata aizsardzībā un labklājībā visā kontinentā, ir sevišķi ņemot vērā Krievijas agresijas karu pret Ukrainu; tā kā, gatavojoties paplašināšanās procesam, ES ir nepieciešamas iekšējas reformas un tā kā ES paplašināšanās process ir jāīsteno līdztekus institucionālajām un lēmumu pieņemšanas reformām, kas vajadzīgas, lai garantētu Savienības spēju integrēt jaunas valstis; tā kā pārliecinoša paplašināšanās politika stiprina ES ģeopolitisko ietekmi un noturību; tā kā Savienības pamatprincipu un starptautisko tiesību ievērošana ir priekšnoteikums, lai valsts pievienotos ES;

J. tā kā ES turpina veicināt savu autonomu Eiropas diplomātiju visās jomās, tostarp publisko, kultūras, ekonomikas, klimata, mākslīgā intelekta, digitālo un kiberdiplomātiju; tā kā šajā ziņā būtisks solis ir panākt, ka ES ir savs diplomātiskais dienests, kura pamatā ir kopīga diplomātiskā kultūra, kas tiek attīstīta no ES perspektīvas; tā kā šo mērķi palīdz sasniegt Eiropas Diplomātijas akadēmija;

K. tā kā ES par prioritāti nosaka partnerības ar līdzīgi domājošām demokrātijām; tā kā, veidojot jaunas globālās partnerības, ir jāveic iepriekšējs politiskais novērtējums, lai izvairītos no nonākšanas atkarībā, kas var pakļaut ES ārējam spiedienam, lai garantētu, ka sadarbība neapdraud cilvēktiesības, ilgtspējīgu attīstību vai solidaritāti ES; tā kā nozaru sadarbību nedrīkst īstenot tā, ka tā

apdraud ES pamatvērtības; tā kā šķelšanās ES un transatlantiskajā aliansē, kā arī nesaskaņas ar mūsu stratēģiskajiem partneriem padara vājākus mūs visus un sniedz priekšrocības mūsu oponentiem, sāncenšiem un konkurentiem;

L. tā kā salīdzinājumā ar 2021. gada redakciju Amerikas Savienoto Valstu 2025. gada 4. decembra Nacionālās drošības stratēģija (*NSS*) atspoguļo radikālas izmaiņas uzsvarā, par ko liecina tās nepilnīgais novērtējums par Krievijas un Ķīnas radītajām problēmām un ietvertās kritiskās norādes uz iespējamām demokrātijas nepilnībām dažās ES dalībvalstīs; tā kā *NSS* raugās uz globālajām norisēm galvenokārt no ekonomisko un stratēģisko interešu perspektīvas, atklājot vairāk uz darījumiem vērstu pieeju tradicionālajiem sabiedrotajiem un tādējādi apšaubot principus, kas gadu desmitiem ir bijuši ASV ārpolitikas pamatā; tā kā Kremļa runaspersona publiski pauda gandarījumu par *NSS*, bet vairākās ES galvaspilsētās *NSS* tika uztverta ar bažām un raisīja jautājumus par tās ietekmi uz transatlantisko vienotību un kolektīvās atturēšanas uzticamību;

M. tā kā ar ES saistītajām aizjūras zemēm un teritorijām ir ciešas konstitucionālas, vēsturiskas un kultūras saites ar dalībvalstīm; tā kā AZT nodrošina ES unikālu klātbūtni globālā mērogā un ģeostratēģiskas priekšrocības, jo īpaši Atlantijas okeānā, Indijas okeānā un Klusajā okeānā, kā arī Arktikā un Antarktikā; tā kā KĀDP būtu jāstiprina strukturēta sadarbība ar AZT tādās jomās kā drošība, stratēģiskie tirdzniecības maršruti, noturība pret klimata pārmaiņām, jūras drošība un kritiski svarīgās izejvielas, tādējādi nodrošinot AZT pilnīgāku iesaisti Savienības ārējās darbības prioritārajās jomās;

N. tā kā pilsoniskās sabiedrības telpa samazinās visā pasaulē un cilvēktiesību aizstāvji un pilsoniskās sabiedrības organizācijas arvien vairāk apdraud uzbrukumi un draudi no valsts un nevalstiskiem dalībniekiem;

O. tā kā dinamiskām pilsoniskajām sabiedrībām ir būtiska loma visā pasaulē cilvēktiesību, demokrātijas un plurālisma, kā arī labas pārvaldības un sociālā progresa veicināšanā;

P. tā kā Parlaments nesen pauda nepārprotamu nostāju attiecībā uz cilvēktiesību pārkāpumiem Kubā un stāvokli Venecuēlā; tā kā tas ir atkārtoti nosodījis *Daniel Ortega* un *Rosario Murillo* režīmu Nikaragvā;

Q. tā kā, neraugoties uz plaši izplatīto krāpšanu vēlēšanās, 2025. gada 10. janvārī *Nicolás Maduro* pieteica pretenzijas uz jaunu pilnvaru termiņu un nelikumīgi saglabāja varu; tā kā Parlaments atzina *Edmundo González Urrutia* par likumīgo un demokrātiski ievēlēto Venecuēlas prezidentu un *María Corina Machado* par demokrātiskās opozīcijas līderi, piešķirot viņiem 2024. gada Saharova balvu par domas brīvību; tā kā *María Corina Machado* tika godināta arī kā

Nobela Miera prēmijas laureāte 2025. gadā; tā kā nesenie politiskie notikumi, tostarp *Nicolás Maduro* atstādināšana no varas un politieslodzīto atbrīvošanas sākšana, ir izšķirošs brīdis Venecuēlas pārejā uz demokrātiju; tā kā tajā pašā laikā situācija joprojām ir nestabila, joprojām pastāv bijušā režīma galvenās varas struktūras un joprojām ir būtiskas problēmas saistībā ar demokrātisko konsolidāciju;

R. tā kā ANO principi tiek apstrīdēti līdz šim nepieredzētā apmērā; tā kā Parlaments ir vairākkārt aicinājis starptautisko sabiedrību aizstāvēt un stiprināt ANO;

S. tā kā daudzpusējā pasaules kārtība nav pienācīgi pielāgota pašreizējai ģeopolitiskajai realitātei; tā kā ANO ģenerālsekretāra uzsāktā iniciatīva “ANO 80” ir neatņemama ANO reformas daļa un nozīmētu veto sistēmas izbeigšanu ANO Drošības padomē; tā kā nopietnas bažas rada ANO bēdīgā finansiālā situācija; tā kā ANO draud tās budžeta samazināšanās par 500 miljoniem USD un tā var zaudēt 20 % savu darbinieku; tā kā ASV vairs nepiešķir finansiālu atbalstu ANO un tā saskaras ar vēl citiem ievērojamiem samazinājumiem tās miera uzturēšanas, humānās palīdzības un veselības aprūpes aģentūru finansējumā; tā kā ANO reformu procesam ir vajadzīgi pietiekami finanšu resursi un politiskais atbalsts, lai uzturētu multilaterālismu kā globālās pārvaldības pamatu;

T. tā kā organizētā noziedzība, sevišķi narkotiku tirdzniecība, nopietni apdraud ES drošību; tā kā kopš 2020. gada ES ir pasaulē lielākais kokaīna noieta tirgus; tā kā šis kokaīns galvenokārt nāk no Latīņamerikas un ES nonāk galvenokārt caur Eiropā esošajām Atlantijas okeāna ostām;

U. tā kā autoritāri režīmi, noziedzīgie tīkli un teroristu grupas ar nelikumīgu narkotiku un cilvēku tirdzniecību, kas veicina reģionālo nestabilitāti un dažos gadījumos nozīmē migrācijas izmantošanu par ieroci, apdraud Eiropas iedzīvotāju veselību un drošību;

V. tā kā Krievijas agresijas karš pret Ukrainu ir nopietni iedragājis Eiropas un visas pasaules drošību, izraisot ekonomisko nenoteiktību, nenodrošinātību ar pārtiku un augstas enerģijas cenas, kā arī destabilizējot ES austrumu kaimiņreģionu; tā kā šī agresija ir daļa no plašākas stratēģijas, kuras mērķis ir īstenot imperiālistisku un ekspansīvu programmu, kas sākās ar karu Gruzijā 2008. gadā; tā kā 1994. gada Budapeštas memorands par drošības garantijām, saskaņā ar kuru Ukraina likvidēja visus kodolieročus savā teritorijā apmaiņā pret drošības garantijām, kuras attiecās arī uz Krieviju, nenovērsa Krievijas agresijas karu;

W. tā kā Krievija turpina izlaupīt Ukrainas nacionālo mantojumu; tā kā Krievijas agresijas karš ir nodarījis smagu un ilgstošu kaitējumu videi Ukrainā; tā kā Krievijas Federācija veic intensīvus un apzinātus

uzbrukumus Ukrainas enerģētikas infrastruktūrai;

X. tā kā Starptautiskā Krimināltiesa (KT) ir izdevusi apcietināšanas orderus Vladimiram Putinam un Krievijas bērnu tiesību komisārei Marijai Ļvovai-Belovai par kara noziegumu – Ukrainas bērnu nelikumīgu deportāciju un pārsūtīšanu;

Y. tā kā Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2025. gada 9. jūlija spriedums lietā *Ukraina un Nīderlande pret Krieviju* iezīmē nozīmīgu soli tuvāk Krievijas saukšanai pie atbildības par tās izraisīto agresijas karu un Ukrainā pastrādātajām zvērībām;

Z. tā kā Ķīnas straujā militarizācija, kā arī tās stratēģiskās partnerības ar Krieviju, Ziemeļkoreju un Irānu var apdraudēt ne tikai Indijas un Klusā okeāna reģiona valstu, bet visas starptautiskās sabiedrības stabilitāti; tā kā Ziemeļkoreja pēdējos gados, nepārprotami pārkāpjot ANO Drošības padomes rezolūcijas, ir atkārtoti un tik bieži kā nekad agrāk palaidusi ballistiskās raķetes, vienlaikus stiprinot savas kodolspējas gan kvalitātes, gan kvantitātes ziņā; tā kā šo autoritāro un diktatorisko lielvaru uzstājīgais militārais, politiskais un ekonomiskais spiediens, kā arī to pastāvīgie un daudzšķautņainie uzbrukumi uz noteikumiem balstītai starptautiskajai kārtībai ir vieni no nopietnākajiem drošības apdraudējumiem ES dalībvalstīm ES pastāvēšanas vēsturē;

AA. tā kā NATO 2024. gada samitā Vašingtonā Ķīna tika minēta kā izšķirošs Krievijas agresijas veicinātājs; tā kā Ķīna nekad nav oficiāli nosodījusi Krievijas nelikumīgo agresiju pret Ukrainu un iebrukumu Ukrainā; tā kā Krievija savas stratēģiskās attiecības ar Ķīnu raksturoja kā nepieredzēti augsta līmeņa attiecības; tā kā Ķīnas Tautas Republika darbojas kā Krievijas galvenais atbalstītājs tās agresijas karā, nodrošinot lielāko daļu divējāda lietojuma preču, kas ir būtiskas Krievijas ieroču ražošanai, kā arī sniedz diplomātisku un politisku atbalstu, kas padara iespējamu un paildzina karu; tā kā Krievija cenšas graut reģionālo stabilitāti un Eiropas centienus, izmantojot šantāžu un militāras darbības, savukārt Ķīna arvien vairāk izmanto ekonomisko ietekmi un stratēģiskās partnerības, lai ietekmētu norises ES kaimiņreģionos kopā ar citiem dalībniekiem, kas veicina šādu destabilizāciju; tā kā, izmantojot valsts vadītu investīciju, stratēģiskās infrastruktūras iegādes, tehnoloģiju pārneses un ietekmes operāciju kombināciju, Ķīna mēģina palielināt savu lomu ES;

AB. tā kā cilvēktiesību un pamatbrīvību stāvoklis Azerbaidžānā pēdējā gada laikā ir vēl vairāk pasliktinājies; tā kā būtu jāīsteno visi Starptautiskās Tiesas izdotie rīkojumi attiecībā uz Kalnu Karabahu, tostarp 2023. gada 17. novembra rīkojums, kurā norādīti pagaidu pasākumi attiecībā uz to cilvēku drošu, netraucētu un ātru atgriešanu, kuri ir aizbēguši no šī reģiona;

AC. tā kā ES ārējā darbība ir nesaraujami saistīta ar LES 2. pantā, 3.

panta 5. punktā un 21. pantā noteiktajām vērtībām un principiem, arī ikvienas dalībvalsts suverenitāti, neatkarību un teritoriālo integritāti, ko paredz ANO Statūti; tā kā šie principi attiecas arī uz Kipru; tā kā šeit Turcijas ārpolitika joprojām neatbilst ES ārpolitikai; tā kā Turcijas konstruktīva iesaistīšanās ir būtiska, lai ANO satvarā atsāktu Kipras noregulējuma sarunas un panāktu progresu;

AD. tā kā Turcija joprojām ir militāri okupējusi ES teritoriju Kiprā un joprojām draud pielietot spēku pret dalībvalsti;

AE. tā kā pieaug Turcijas pārkāpumi Grieķijas gaisa telpā un gaisa satiksmes noteikumu pārkāpumi Atēnu lidojumu informācijas reģionā; tā kā pieaug arī pārkāpumi Grieķijas teritoriālajos ūdeņos un Turcijas kuģi sistemātiski veic nelikumīgas zvejas darbības Grieķijas teritoriālajos ūdeņos; tā kā joprojām pastāv strīdi par meklēšanas un glābšanas operācijām, kā arī par pienākumiem, kas saistīti ar NAVTEX;

AF. tā kā vienīgais dzīvotspējīgais risinājums kurdu jautājumam Turcijā ir taisnīgs, visaptverošs un ilgtspējīgs noregulējums;

AG. tā kā Ēģipte ir būtisks stabilitātes pīlārs Vidusjūras austrumdaļā, ko apliecina ES lēmums piešķirt Ēģiptei makrofinansiālo palīdzību 4 miljardu EUR apmērā laikposmam no 2024. līdz 2027. gadam;

AH. tā kā 2024. gadā ES parakstīja Padziļinātas partnerības un sadarbības nolīgumu ar Kirgīzu Republiku; tā kā cilvēktiesības ir būtiska šā nolīguma komponente; tā kā satraucošā cilvēktiesību situācija šai valstī liecina par nopietnu regresu šajā jomā, kas ir palielinājies saistībā ar pirmstermiņa vēlēšanām, par ko cita starpā liecina Temirlana Sultanbekova nesenā aizturēšana un priekšlikums no jauna ieviest nāvessodu; tā kā Kirgizstānas valdībai ir jāveic konkrēti pasākumi, lai novērstu kliedētu bažas, ko Parlaments izklāstījis 2025. gada 9. septembra rezolūcijā; tā kā pēdējos gados iestādes visās piecās Centrālāzijas valstīs ir dažādā mērā apspiedušas opozīciju un pastiprinājušas vārda brīvības kontroli, aizvien vairāk iebiedējot, aizskarot un vajājot kritiku paudošus aktīvistus, žurnālistus un LGBTIQ+ kopienu;

AI. tā kā pirmajam, 2025. gada 3. un 4. aprīlī notikušajam ES un Centrālāzijas samitam bija būtiska nozīme, jo tas iezīmēja stratēģisku pagrieziena punktu abu reģionu attiecībās un ar to tika sākts strukturēts dialogs, kurā pilnībā atzīta Centrālāzijas kā Eiropas un Āzijas krustceļu būtiskā nozīme;

AJ. tā kā attiecībās ar Indiju ES būtu jāatzīst šīs valsts pastāvīgā stratēģiskā sadarbība Krieviju, tostarp tās nožēlojamā dalība militārajās mācībās “Zapad-2025” kopā ar Krieviju un Baltkrieviju, vienlaikus ņemot vērā ģeopolitiskās problēmas tādā veidā, lai stiprinātu ES un Indijas kopīgās intereses, uzlabotu drošību un ievērotu starptautiskās tiesības;

AK. tā kā tas ir paudis atzinību par dažu arābu valstu un Izraēlas centieniem normalizēt diplomātiskās attiecības ar Ābrama vienošanos; tā kā tas atbalsta iniciatīvas, kuru mērķis ir veidot plašu reģionālo un starptautisko atbalstu labākai arābu valstu un Izraēlas attiecību nākotnei;

AL. tā kā ES pašlaik ir unikāla iespēja padziļināt aliansi ar Latīņameriku; tā kā ES un *Mercosur* partnerības nolīguma politiskais un sadarbības pīlārs ir jāapstiprina Parlamentam, Padomei un dalībvalstu parlamentiem; tā kā tirdzniecības pīlāram ir vajadzīgs tikai Parlamenta un Padomes apstiprinājums; tā kā šāds apstiprinājums kļūs par ģeopolitisku pagrieziena punktu, kas stiprinās ES globālo klātbūtni un daudzpusējo noteikumos balstīto kārtību; tā kā ar šo nolīgumu tiks izveidota iestāžu sistēma, kas veicinās sadarbību tādās jomās kā cilvēktiesības, ilgtspējīga attīstība, digitālā ekonomika un cīņa pret organizēto noziedzību; tā kā nolīguma pieņemšanai un īstenošanai būtu jāuzlabo starpreģionālās saiknes, jānobriedina "ģeopolitiskās dividendes" un jāvirza ES stratēģiskās intereses; tā kā ES un *Mercosur* partnerības nolīguma un ES un Meksikas globālā nolīguma ātra parakstīšana un ratifikācija būs pamats ES padziļinātai iesaistei Latīņamerikā un politisko saišu stiprināšanai ar to;

AM. tā kā ES politikai attiecībā uz Arktiku būtu jāveicina ilgtspējīga ekonomikas attīstība, jāatbalsta pirmiedzīvotāji viņu valodas un kultūras saglabāšanā, jānodrošina Arktikas ekosistēmas aizsardzība klimata krīzes apstākļos un jāveicina noturība, saskaroties ar ģeopolitiskajām problēmām, ko rada trešās valstis; tā kā šajā politikā būtu jāņem vērā pamatotās bažas par to, ka Ķīnas un Krievijas sadarbība attiecībā uz Arktikas reģionu kļūst aizvien ciešāka; tā kā šajā politikā ir pilnībā jāintegrē Kirunas deklarācijas ieteikumi, jāatbalsta lielāks finansējums atjaunīgajai enerģijai un ilgtspējīgai atkritumu apsaimniekošanai Arktikas kopienās un jāveido šo kopienu kapacitāte risināt vides, ekonomiskās un sociālās problēmas;

AN. tā kā Krievijas daudzkārt īstenotie kaimiņvalstu suverenitātes un teritoriālās integritātes pārkāpumi apvienojumā ar tās praksi radīt šķēršļus kuģošanai Azovas jūrā, Melnajā jūrā un Baltijas jūrā rada nopietnas bažas par izredzēm saglabāt mierīgu līdzāspastāvēšanu Arktikā; tā kā Krievija vērā ņemami uzlabo savu Arktikas infrastruktūru un ledlaužu floti, piesakot savas stratēģiskās ambīcijas šai reģionā; tā kā Krievijas Federācija stratēģiski nostiprina federālo kontroli pār dabas resursiem, pastiprina savas teritoriālās pretenzijas un piesaista investorus, izmantojot īpašās ekonomiskās zonas stimulus;

AO. tā kā galvenajam KĀDP mērķim attiecībā uz Arktikas reģionu vajadzētu būt censties aktīvi panākt Eiropas Savienībai pilntiesīga novērotāja vai, ja iespējams, pat dalībnieka statusu visās nozīmīgajās Arktikas pārvaldības struktūrās, kurās tā vēl nav pārstāvēta; tā kā tas nozīmē arī stiprināt sadarbspēju starp ES, tās dalībvalstīm un tās transatlantiskajiem sabiedrotajiem Arktikas drošības, jūras

uzraudzības, meklēšanas un glābšanas operāciju, kā arī kritiskās infrastruktūras aizsardzības jomā;

AP. tā kā reliģijas brīvības aizsardzība būtu konsekventi jāintegrē visā ES ārējā darbībā; tā kā Komisijas priekšsēdētājas vietniekam / Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) un Komisijai būtu regulāri jāziņo par reliģijas brīvību un reliģisko minoritāšu vajāšanu pasaulē; tā kā reliģiskajām kopienām un reliģiskajām organizācijām var būt būtiska nozīme miera, starpreliģiju dialoga, konfliktu risināšanas, humānās palīdzības un cilvēktiesību aizsardzības veicināšanā;

AQ. tā kā reliģisko minoritāšu pieaugošā vajāšana to ticības dēļ, tostarp, bet ne tikai, kristiešu vajāšana daudzviet pasaulē, kas nesen novērota Sīrijā, Nigērijā, Kongo Demokrātiskajā Republikā un Nikaragvā, izceļ nepieciešamību pievērst lielāku uzmanību reliģisko minoritāšu vajāšanai; tā kā Eiropas Ārējās darbības dienestam (EĀDD) būtu jāsadarbojas ar starptautisko sabiedrību, lai novērstu satraucošo reliģiskās vajāšanas pieauguma tendenci;

AR. tā kā iniciatīva "*Global Gateway*" veicina ciešu partnerību ar līdzīgi domājošiem partneriem, kas balstās uz savstarpējiem ieguvumiem, ekonomikas attīstību un noturīgām piegādes ķēdēm; tā kā galvenā prioritāte ir efektīva resursu izmantošana, koncentrējot tos ierobežotam skaitam stratēģisku iniciatīvu, jo īpaši infrastruktūras stiprināšanai, kā arī tam, lai vērstos pret konkurējošām trešo valstu iniciatīvām; tā kā "*Global Gateway*" projektiem vienmēr būtu jāvadās no ES pamatvērtībām, tostarp tādām kā cilvēktiesību ievērošana, laba pārvaldība, demokrātija, pārredzamība un vides ilgtspēja; tā kā šo projektu izstrādes, īstenošanas un novērtēšanas posmos ir sistemātiski jāiesaista pilsoniskā sabiedrība un vietējās kopienas, lai nodrošinātu, ka tie atbilst vietējām vajadzībām, ka tajos ir ņemts vērā dzimumu līdztiesības aspekts un ka tie sniedz jēgpilnus rezultātus attīstības jomā;

AS. tā kā šai iniciatīvai piešķirtais 300 miljardu EUR budžets ir mazāks nekā trešā daļa no to projektu apjoma, kas jau tiek īstenoti Ķīnas iniciatīvā "Viena josla, viens ceļš", kura tāpat ir vērsta uz savienotību un infrastruktūru; tā kā, ņemot vērā mūsdienu problēmu mērogu, pašreizējais finansējums EĀDD un ES delegācijām nav pietiekams to vajadzību nosegšanai; tā kā galveno diplomātisko darbību samazināšana palielina misiju slēgšanas risku, kas savukārt ierobežos ES spēju rīkoties kā globālam spēlētājam;

AT. tā kā preventīva diplomātija ir proaktīvs ārpolitikas instruments, ko izmanto, lai izvairītos no konfliktiem pušu starpā, uzņemtos mediāciju un palīdzot tām rast miermīlīgu risinājumu, tostarp caur miera mediāciju un dialogu; tā kā ļaunu vēlošu trešo valstu dalībnieku centieni ir mazinājuši ES ietekmi pasaulē; tā kā PV/AP kopā ar EĀDD būtu jāanalizē līdzšinējie Eiropas diplomātiskie centieni un to rezultāti; tā kā šādai analīzei cita starpā ir vajadzīga

skaidra izpratne par vietējo, vēsturisko, kultūras un reliģisko kontekstu; tā kā varētu būt nepieciešama jauna pieeja preventīvajai diplomātijai, lai nodrošinātu, ka visos līmeņos ES tiek uztverta kā uzticama partnere; tā kā ES vēlēšanu novērošanas misijām ir būtiska nozīme demokrātijas atbalstīšanā visā pasaulē; tā kā parlamentārā diplomātija un parlamentu savstarpējās attiecības ir svarīgs instruments, ar ko sasniegt ES ārpolitikas mērķus trešās valstīs un radīt saiknes, kas sniedzas pāri valdības līmenim; tā kā nākamajā daudzgadu finanšu shēmā būtu jāpalielina budžeta piešķīrums demokrātijas atbalstam un vēlēšanu novērošanai, sevišķi, lai varētu izvietot šādas misijas kandidātvalstīs;

AU. tā kā klimata pārmaiņām ES ārējā darbībā arvien vairāk ir "draudu multiplikators", kas palielina destabilizāciju neaizsargātās valstīs un reģionos, humanitārās krīzes, ko būtu iespējams novērst, un migrācijas spiedienu;

AV. tā kā ANO Drošības padomes Rezolūcijas 1325 (2000) par sievietēm, mieru un drošību 25. gadadienā tiek uzstāts, ka dzimumu līdztiesība un ar sievietēm, mieru un drošību saistītā programma ir jāsaglabā kā ES KĀDP pamatprincipi; tā kā EĀDD un Komisiju būtu jāsaglabā ES vadošā loma sieviešu tiesību aizstāvēšanā visā pasaulē, rūpīgi un vērienīgi īstenojot Dzimumu līdztiesības rīcības plānu Nr. III; tā kā Dzimumu līdztiesības rīcības plāna III pīlārā "Rādīt piemēru" pausts aicinājums AP/PV uzlabot dzimumu līdzsvaru EĀDD vadības amatu līmenī;

AW. tā kā pēdējos gados autoritāras un represīvas valdības, piemēram, Krievijā, dubultā izmanto tradicionālās dzimumu normas kā valsts leģitimizācijas un sociālpolitiskās kontroles līdzekli; tā kā transnacionāli reliģiskie tīkli un galēji labējās politiskās kustības veicina pret LGBTIQ+ vērstu politiku; tā kā šīs tendences grauj pamattiesības un rada tiešu izaicinājumu Līgumā par Eiropas Savienību nostiprinātajām vērtībām, kas ietver dzimumu līdztiesību un veido Savienības ārpolitikas pamatu,

1. uzsver, ka rezolūcijas par KĀDP īstenošanu ir būtisks elements Parlamenta ieguldījumā, ko tas sniedz ES ārpolitikas veidošanā; uzsver, ka šīs rezolūcijas liecina par praktisko ietekmi, ko rada ar Lisabonas līgumu Parlamentam piešķirtās pastiprinātās pārbaudes tiesības ārpolitikas jomā; atgādina, ka 2025. gada rezolūcija ir otrā šajā sasaukumā tapusī rezolūcija par attiecīgajiem jautājumiem un tās mērķis ir kalpot par ceļvedi ES izpildvarai, kad tā noteiks ārpolitikas prioritātes šim pilnvaru termiņam; uzsver, ka nemitīgi saspīlētajā starptautiskajā vidē ES vienlaikus ir jārisina daudzas ārpolitikas problēmas, kas to skar gan tieši, gan netieši, piemēram, pašreizējais Krievijas agresijas karš pret Ukrainu, konflikti Tuvajos Austrumos, augošā lielvaru konkurence, pastāvīgi mēģinājumi graut noteikumos balstītu daudzpusēju starptautisko kārtību un lielāka cēloņsakarība starp ārējām un iekšējām krīzēm; pauž stingru pārliecību par to, ka, lai saglabātu savu nozīmi starptautiskajā arēnā,

ES ir jāīsteno apņēmīga, disciplinēta un pārliecinoša ārpolitika, kas atbilst pašas ES stratēģiskajiem mērķiem un turpina definēt, apliecināt un aizstāvēt tās intereses pasaulē; atgādina, ka ES ārējās darbības pamatā vajadzētu būt LES 2. pantā, 3. panta 5. punktā un 21. pantā noteiktajām vērtībām un principiem, kas ir iedvesmojuši ES kā tādas rašanos, attīstību un paplašināšanos, un starp kuriem ir demokrātija, tiesiskumam, cilvēktiesību un pamatbrīvību universalitāte un nedalāmība, cilvēka cieņas ievērošana, vienlīdzība un solidaritāte; turklāt uzskata, ka KĀDP būtu jānodrošina ANO Ilgtspējīgas attīstības programmas 2030. gadam izpilde un ilgtspējīgas attīstības mērķu īstenošana;

2. pilnībā piekrīt, kas paustas PV/AP ziņojumā, un pauž satraukumu par ģeopolitisko pārmaiņu straujo tempu, ko izraisa autoritāro un vienpusēji rīkojošos spēku pārliecinošais militārais, politiskais un ekonomiskais spiediens; uzsver, ka no Ukrainas līdz Kaukāza kalniem, no Tuvajiem Austrumiem līdz Sāhelai un līdz pat Arktikas reģionam un vēl tālāk ap Eiropu ir izveidojies nestabilitātes loks, kas apliecina radikālo nenoteiktību, kādā darbojas ES; uzsver, ka pašreizējo ģeopolitisko kontekstu raksturo arvien straujāka demokrātisko normu vājināšanās; ar bažām norāda, ka daudzpusējās organizācijas ir dziļi novājinātas un tiek nopietni apdraudēta starptautiskā noteikumos balstītā kārtība, radot vidi, kurā konkurence un protekcionisms aizstāj sadarbību un brīvo tirdzniecību un kur ieguldījumu, informācijas un migrācijas plūsmas arvien vairāk tiek lietotas kā ierocis; brīdina, ka šāda sadrumstalotība apdraud mūsu stratēģiskās intereses, drošību, labklājību un vienotību; atgādina, ka ES nevar atļauties norobežoties no ārienes, tai ir jāpaliek atvērtai un jāiesaistās norisēs pasaulē, lai aizstāvētu savas demokrātijas vērtības un intereses, kas savukārt prasa mobilizēt mūsu reģionālās un globālās partnerības un alianses;

3. tāpēc aicina PV/AP turpināt attīstīt uz nākotni vērstu un saskaņotāku KĀDP, kas:

   a) aizsargā noteikumos balstītu starptautisko kārtību;

   b) veicina sadarbību kopīgu interešu jomā;

   c) respektē dažu dalībvalstu neitralitāti un nodrošina, ka diplomātiskā darbība tiek veikta saskaņā ar ANO Statūtiem;

   d) nosaka skaidras robežas un neapspriežamas pozīcijas; kā arī

   e) palielina ES rīcības ārvalstīs pamanāmību un ietekmi;

   un tādējādi tiecas sasniegt vērienīgos mērķus un skaidri risina turpmākajos punktos izklāstītās galvenās ģeopolitiskās problēmas;

Uz noteikumiem balstītas starptautiskās kārtības veidošana, ko aizstāvam

4. atgādina, ka uz noteikumiem balstīta starptautiskā kārtība aizsargā valstu suverenitāti un teritoriālo integritāti un cilvēktiesību universālo vērtību, padara iespējamu strīdu izšķiršanu mierīgā ceļā un nodrošina, ka vara ir pakļauta likumam, ne spēkam; pauž satraukumu par to, ka uz noteikumiem balstīta starptautiskā kārtība ir pakļauta nepieredzētam spiedienam, ko rada iekšējas erozijas un ārēja uzbrukuma kombinācija; brīdina, ka šīs kārtības pavājināšanās izraisīs nestabilitāti un konfliktus visā pasaulē, tādējādi vājinot mūsu drošību un labklājību;

5. uzsver, ka Krievijas nelikumīgais, neizprovocētais un nepamatotais agresijas karš pret Ukrainu ir klajš starptautisko tiesību un ANO Statūtu pārkāpums un vēl nepieredzēts uzbrukums Eiropas miera kārtībai, kāds nav bijis kopš Otrā pasaules kara; atgādina, ka Krievijas agresija pret Ukrainu sākās 2014. gadā; atkārtoti apliecina savu ciešo pārliecību, ka Krievijas agresijai beigu beigās ir jāizgāžas, Ukrainai ir jāuzvar, panākot mieru caur spēku, un un tam jākalpo par signālu, ka spēks nekad neņems virsroku pār likumu, kā arī jāattur citi no mēģinājumiem apstrīdēt robežas ar militāriem līdzekļiem; uzsver, ka ir steidzami vajadzīga ilgtermiņa stratēģiska pieeja attiecībā uz Maskavu un tās sabiedrotajiem;

6. godina Ukrainas tautas drosmi un spēju izturēt, kura ne tikai aizsargā savu suverenitāti un teritoriālo integritāti, bet aizstāv arī Eiropas pamatvērtības; pieprasa tūlītēju un beznosacījumu pamieru, Krievijas atkāpšanos no visas starptautiski atzītās Ukrainas teritorijas un visu Ukrainas karagūstekņu, visu nelikumīgi nolaupīto un aizturēto civiliedzīvotāju un visu Krievijas un Lukašenko režīma nelikumīgi izvesto bērnu atgriešanu; turklāt aicina atgriezt visu kritušo Ukrainas karavīru mirstīgās atliekas; mudina ES saglabāt un stiprināt atbalstu Ukrainai, tostarp sniedzot politisku, ekonomisku, finansiālu un militāru palīdzību, lai padarītu Ukrainu spēcīgāku; atzinīgi vērtē Eiropadomes 2025. gada decembra lēmumu piešķirt Ukrainai finansiālās palīdzības paketi 90 miljardu EUR apmērā ES atbalstītu aizdevumu veidā; tomēr pauž nožēlu par to, ka Padome nespēja panākt vienošanos par vērienīgāku finansēšanas struktūru, izmantojot iesaldētos Krievijas aktīviem, kas samazinātu Ukrainas pieaugošo parādu slogu; tomēr atgādina, ka ar Padomes 2025. gada 12. decembra Regulu (ES) 2025/2600 tiek noteikta Krievijas valsts aktīvu imobilizācija uz nenoteiktu laiku; uzsver, ka investīcijas Ukrainas teritoriālajā aizsardzībā un tās aizsardzības rūpnieciskajā bāzē ir nepieciešamas un izdevīgas arī Eiropai, taču pašas par sevi vien tās nav drošības garantija; šajā sakarā atzinīgi vērtē NATO prioritāro Ukrainas prasību saraksta (PURL) iniciatīvu un mudina ES dalībvalstis turpināt ieroču un munīcijas, jo īpaši pretgaisa aizsardzības sistēmu un sistēmu triecienu izdarīšanai, piegādi Ukrainai, vienlaikus atbalstot diplomātisku kara atrisināšanu saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, lai panāktu taisnīgu un ilgstošu mieru;

7. atkārtoti aicina izstrādāt ES tiesisko regulējumu valstu atzīšanai par terorisma atbalstītājām; aicina Padomi pievienot Krievijas Federāciju

šādam ES terorisma atbalstītāju valstu sarakstam;

8. visstingrākajā veidā nosoda nelikumīgo Lukašenko režīmu par to, ka tas ļauj Baltkrievijas teritoriju izmantot par bāzi Krievijas militārajām operācijām, tādējādi apdraudot valsts suverenitāti un radot tiešus draudus ES un tās dalībvalstu drošībai un stabilitātei, vienlaikus turpinot apspiest savus iedzīvotājus; atkārtoti prasa nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus politieslodzītos un mudina pastiprināt ierobežojošus pasākumus; nosoda Baltkrievijas organizētos hibrīduzbrukumus ES dalībvalstīm, piemēram, Lietuvai, izmantojot bezpilota lidaparātus un gaisa balonus, ekonomisko piespiešanu, kontrabandas operācijas, militārās provokācijas, kiberuzbrukumus un valsts sponsorētu dezinformāciju; ar bažām uzsver, ka Krievijas un Baltkrievijas režīmi migrāciju izmanto kā daļu no plašākas stratēģijas, lai grautu ES, dalībvalstu valdības un NATO; mudina ES un tās dalībvalstis palielināt politisko, finansiālo un tehnisko atbalstu neatkarīgajiem medijiem, cilvēktiesību aizstāvjiem un pilsoniskās sabiedrības iniciatīvām, kas darbojas Baltkrievijā un ārpus tās;

9. atzinīgi vērtē 2026. gada 6. janvārī Parīzē notikušajā Labas gribas koalīcijas sanāksmē pieņemtos secinājumus, tostarp politiski un juridiski saistošās apņemšanās izstrādāt kopīgu pieeju Ukrainas atbalstam, tās ilgtermiņa militāro spēju uzturēšanai un miera un drošības atjaunošanai gadījumā, ja vēl kādreiz notiks Krievijas bruņots uzbrukums; atbalsta priekšlikumu izveidot daudznacionālus spēkus Ukrainas stiprināšanai un mudina visas ES dalībvalstis rūpīgi apsvērt, kā tās varētu vislabāk atbalstīt šādus spēkus; tāpat atzinīgi vērtē sarunas par ASV vadītu pamiera uzraudzības un pārbaudes mehānismu; uzsver, ka jebkādā miera līgumā ir jāiekļauj stingras un uzticamas drošības garantijas Ukrainai, par šādu līgumu ir jāvienojas tās ievēlētajai vadībai un tam ir jāsaņem tautas atbalsts; brīdina uzmanīties no Krievijas liekulīgajiem priekšlikumiem, kuru mērķis ir pagarināt karu, un brīdina, ka jebkāds noregulējums, kas būtu Krievijas uzspiests vai dotu tai labumu no tās agresijas, apdraudētu Eiropas drošību; atgādina, ka ciešai sadarbībai starp ES un ASV līdztekus ES centieniem pašai uzņemties lielāku atbildību par savu drošību joprojām ir izšķiroša nozīme, lai nodrošinātu un noturētu taisnīgu un ilgstošu mieru Ukrainā un garantētu drošību Eiropas kontinentā;

10. uzsver, ka, ņemot vērā mainīgo drošības situāciju un Krievijas Federācijas radītos pieaugošos draudus, tostarp atkārtoto ielaušanos Eiropas gaisa telpā, ES dalībvalstīm ir steidzami jāuzlabo savi civilās aizsardzības mehānismi, kam nepieciešama koordinēta un noturīga reakcija visā Savienībā, kas panākama, stiprinot civilo sagatavotību un modernizējot agrīnās brīdināšanas sistēmas; uzskata, ka šīs agresīvās un neapdomīgās darbības ir bezatbildīgas un ir nopietna Krievijas veikta eskalācija, kas apdraud ES iedzīvotāju drošību, reģionālo stabilitāti un starptautisko mieru; aicina Komisiju ciešā sadarbībā ar NATO izpētīt risinājumus, lai turpmāk novērstu šādus

pārkāpumus; šajā sakarā atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par ES "Miera saglabāšana: aizsardzības gatavības ceļvedis 2030", kā arī "Dronu aizsardzības iniciatīvu"; mudina arī izveidot sadarbības mehānismu starp ES iestādēm un attiecīgajiem Ukrainas partneriem, lai apmainītos ar paraugpraksi pretdarbībā hibrīdkaram un Krievijas informācijas operācijām, tā stiprinot savstarpējo noturību pret šiem jaunajiem draudiem;

11. nosoda Krievijas agresiju, kas nopietni destabilizē ES austrumu kaimiņreģionu, liek šķēršļus ceļā uz mieru un labklājību un izraisa plašāku ietekmi Rietumbalkānos, kas draud palēnināt reformas un uzkurina pret Eiropu vērstus vēstījumus; pauž satraukumu par to, ka ar Kremli saistītie mediji, kas darbojas Rietumbalkānos, pēc Krievijas agresijas kara sākšanās ir kļuvuši aktīvāki, cita starpā iejaucoties vēlēšanu procesos un informatīvajā telpā ar mērķi vairot prokrievisku noskaņojumu un saasināt pret Eiropu vērstu retoriku; aicina Komisiju konsekventāk reaģēt uz pret Eiropu vērstas retorikas izmantošanu Rietumbalkānos, sevišķi Serbijā, aktīvi sadarbojoties ar reģiona valstīm un izlēmīgi rīkojoties, lai veidotu sabiedrības noturību pret hibrīddraudiem; uzsver, ka Krievijas destabilizējošās ietekmes apkarošana ir būtiska, lai stiprinātu Savienības kā stabilitātes, demokrātijas un labklājības garanta lomu;

12. mudina Komisiju aktīvi atbalstīt starptautiskos tiesiskuma mehānismus un nodrošināt saukšanu pie atbildības par kara noziegumiem un agresijas noziegumiem; mudina ES un tās dalībvalstis atbalstīt īpaša tribunāla izveidi, lai sauktu pie atbildības par Krievijas agresijas noziegumu pret Ukrainu; atgādina, ka Starptautiskā Krimināltiesa ir izdevusi Vladimira Putina un Krievijas bērnu tiesību komisāres Marijas Ļvovas-Belovas apcietināšanas orderi sakarā ar minēto personu iesaistīšanos Ukrainas bērnu nolaupīšanā un izvešanā uz Krieviju; pauž atbalstu visām Starptautiskās Krimināltiesas un Starptautiskās Tiesas darbībām saistībā ar krimināvajāšanām par Ukrainas teritorijā pastrādātajiem noziegumiem; atbalsta inovatīvus risinājumus Ukrainas aizsardzības centienu, kā arī tās atmīnēšanas un atjaunošanas finansēšanai, izmantojot iesaldētos Krievijas ārvalstu aktīvus, tostarp Krievijas valsts, Krievijas pašvaldību, Krievijas valstij piederošo uzņēmumu un ES sankciju sarakstā iekļauto personu aktīvus; aicina Komisiju ierosināt un dalībvalstis vienoties par juridiski un finansiāli stabilu papildmehānismu reparāciju aizdevuma veidā, kas ļautu izmantot šos iesaldētos aktīvus, tādējādi nodrošinot Ukrainai ilgtermiņa pamanāmību un nodrošinot, ka tā galu galā saņems kara reparācijas vai līdzvērtīgu summu no Krievijas, kā paredzēts starptautiskajās tiesībās; uzsver, ka Krievijas agresijas izmaksas ir jāsedz Krievijai, nevis ES nodokļu maksātājiem; sagaida, ka dalībvalstis paturēs spēkā sankcijas pret Krieviju tik ilgi, cik nepieciešams, lai nodrošinātu taisnīgu un ilgstošu mieru, un kamēr Krievija nesāks atbildēt par nodarīto; šajā sakarībā atzinīgi vērtē notiekošās ES un G7 diskusijas par iespēju noteikt jūras pakalpojumu aizliegumu visam Krievijas naftas eksportam kā alternatīvu naftas cenu griestiem; prasa, lai

tikmēr ES un dalībvalstis padarītu efektīvākas un iedarbīgākas līdz šim pieņemtās sankciju paketes un vienotos par jaunām sankcijām, ja būs tāda vajadzība; turklāt aicina Komisiju un dalībvalstis aizvērt caurumus, ko Krievija izmanto, lai apietu sankcijas, un mudina noteikt vēl citus ierobežojošus pasākumus pret trešām valstīm, kas atbalsta Krievijas agresijas karu pret Ukrainu, vai nu veicinot sankciju apiešanu, vai sniedzot tiešu militāru palīdzību; uzskata, ka sankcijas būtu jāpiemēro arī tiem Eiropas uzņēmumiem, kas turpina iesaistīties aizliegtos darījumos ar Krievijas Federāciju; aicina Padomi, Komisiju un EĀDD nākt klajā ar Savienības mēroga stratēģiju attiecībā uz Krieviju, kurā būtu sasaistīta atturēšana ar ierobežošanu, pārskatatbildību un atbalstu demokrātiskām alternatīvām;

13. atkārtoti norāda, ka ES un visām tās dalībvalstīm ir jārāda piemērs starptautisko tiesību ievērošanā; uzsver, ka tās uzticamība un spēja aizsargāt iedzīvotājus un vitāli svarīgās intereses ir atkarīga no tās apņemšanās ievērot savus pamatprincipus, piemēram, demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesības, nepieļaujot dubultus standartus vai selektīvu standartu piemērošanu; tādēļ aicina stingri piemērot tiesiskuma mehānismu, ja šie principi netiek ievēroti;

14. aicina Komisiju un Padomi ārējās attiecībās un politikā konsekventi ievērot un veicināt starptautiskās tiesības un veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka visas valstis tās pilnībā ievēro neatkarīgi no ekonomiskās vai militārās varas;

15. uzsver, ka it visur pasaulē ir jācīnās pret nesodāmību un jāstiprina pārskatatbildības centieni, tostarp ar Starptautiskās Krimināltiesas starpniecību; šajā sakarā pauž nopietnas bažas par ASV sankcijām pret SKT, tās prokuroriem, tiesnešiem un darbiniekiem, kas ir uzskatāms par nopietnu uzbrukumu starptautiskajai tiesu sistēmai; aicina Komisiju steidzami aktivizēt Bloķēšanas statūtu, lai aizsargātu un nodrošinātu SKT kā neatņemamu starptautiskās tiesu sistēmas stūrakmeni;

16. atzinīgi vērtē neseno apņemšanos izbeigt karu Gazā un ņem vērā ASV administrācijas ierosināto un ANO Drošības padomes rezolūcijā Nr. 2803 apstiprināto 20 punktu miera plānu, kas tagad ir pilnībā jāīsteno un jāaizsargā pret jebkādiem reģionālo dalībnieku mēģinājumiem to apdraudēt; atzinīgi vērtē visu “Hamās” aizturēto Izraēlas ķīlnieku atbrīvošanu un humānās palīdzības sadales atsākšanu Gazā; uzsver, ka, lai gan plāns ir būtisks pirmais solis ceļā uz strīda izbeigšanu, joprojām pastāv vairākas problēmas, jo īpaši attiecībā uz izpildi, pārvaldību, pārskatatbildību un uzticēšanās saglabāšanu; uzsver, ka visu turpmāko pasākumu galvenie mērķi joprojām ir “Hamās” pilnīga atbruņošana, tās izslēgšana no jebkāda veida pārvaldības Gazā, Palestīniešu pašpārvaldes reforma un tās tiesību nostiprināšana, kā arī Izraēlas spēku izvešana; aicina ES aktīvi iesaistīties miera un atjaunošanas procesa veidošanā ciešā sadarbībā ar galvenajiem reģionālajiem dalībniekiem; atbalsta

pašreizējos stabilizācijas centienus Gazā un atzinīgi vērtē ES kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) civilo misiju, EUBAM Rafah un EUPOL COPPS, pastiprināšanu; atkārtoti norāda, ka mērķim arī turpmāk jābūt sarunu ceļā panāktam divu valstu risinājumam, izraēliešiem un palestīniešiem dzīvojot līdzās mierā un drošībā, ko paredz starptautiskās tiesības un kas ir vienīgais dzīvotspējīgais ceļš uz taisnīgu un ilgstošu mieru Tuvajos Austrumos;

17. ar nopietnām bažām norāda uz ilgstoši smago humanitāro situāciju Gazā, tostarp plaši izplatīto pārtikas trūkumu un badu; ar lielām bažām norāda uz pastāvīgajiem šķēršļiem, kas traucē piekļūt humānajai palīdzībai, un PV/AP pausto satraukumu par nesenajiem licencēšanas lēmumiem, kas ierobežo humānās palīdzības organizācijas, kuras darbojas Gazā; aicina visas puses atļaut ātru humānās palīdzības piegādi; uzsver, ka pasākumi, kas nepamatoti ierobežo humānās palīdzības sniedzējus, var pārtraukt būtiski svarīgo humāno palīdzību laikā, kad tā ir akūti vajadzīga; pauž bažas par to, ka visas puses neievēro starptautiskās tiesības un attiecīgās ANO rezolūcijas, kā arī par cikliskas vardarbības un teroristu uzbrukumu turpināšanos Tuvajos Austrumos; atgādina, ka visām pusēm ir pienākums ievērot starptautiskās tiesības un attiecīgās ANO rezolūcijas, tostarp par civiliedzīvotāju, humānās palīdzības personāla un žurnālistu aizsardzību;

18. uzsver, ka konflikts Gazā destabilizē ES dienvidu kaimiņreģionu un var izraisīt plašāku ietekmi Tuvajos Austrumos un Ziemeļāfrikā, kas var izpausties kā radikalizācija, cilvēku piespiedu pārvietošana un paaugstināta reģionālā spriedze; uzsver, ka šī dinamika tiešā veidā ietekmē Eiropas drošību un migrācijas pārvaldību;

19. pauž neapmierinātību ar to, ka Izraēlas valdība ir atzinusi Somālilendas valsts neatkarību; atkārtoti apstiprina, ka ir svarīgi ievērot Somālijas Federatīvās Republikas vienotību, suverenitāti un teritoriālo integritāti saskaņā ar tās konstitūciju, Āfrikas vienotības organizācijas Statūtiem un Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtiem, jo tas ir būtiski mieram un stabilitātei visā Āfrikas raga reģionā;

20. uzskata, ka pieaugošais antisemītisms, kas novērojams visā pasaulē, ir nepieņemamas sekas “Hamās” brutālajiem un neselektīvajiem teroristu uzbrukumiem Izraēlā un Izraēlas nesamērīgajai plaša mēroga militārajai reakcijai uz tiem Palestīnā;

21. visstingrākajā veidā nosoda teroristu organizācijas “Hamās” 2023. gada 7. oktobra teroristu uzbrukumu Izraēlai;

22. atkārtoti apstiprina ES apņemšanos nodrošināt Izraēlas valsts pastāvēšanu, drošību un tās leģitīmās tiesības uz pašaizsardzību, kā arī palestīniešu drošību un pašcieņu; atgādina, ka Izraēlas tiesības uz pašaizsardzību ir nostiprinātas un ierobežotas starptautiskajās tiesībās un tās ir jāīsteno, pilnībā ievērojot starptautiskās tiesas; ar

bažām norāda, ka karam Gazā ir postošas humanitārās sekas un tas ir radījis nepieņemamas ciešanas civiliedzīvotājiem, ko “Hamās” ir īpaši saasinājusi, apzināti ļaunprātīgi izmantojot civilo infrastruktūru un izmantojot Gazas civiliedzīvotājus un tās rīcībā vēl palikušos Izraēlas ķīlniekus kā dzīvo vairogu; pauž atvieglojumu par visu dzīvo ķīlnieku atbrīvošanu un aicina “Hamās” nodot pēdējo mirušā līķi, kas vēl ir “Hamās” gūstā, ģimenes locekļiem; atkārtoti apstiprina savu nostāju, pieprasot pastāvīgu pamieru, steidzamu humānās palīdzības piekļuvi, kā arī palīdzības koridorus; pauž dziļu nožēlu par pamiera trauslumu Gazā, kas apdraud dzīvību ļoti lielam skaitam civiliedzīvotāju;

23. atgādina, ka atbilstība ES un Izraēlas Asociācijas nolīguma[14] 2. pantam ir būtisks partnerības elements, un aicina Izraēlas valdību turpināt tās īstenošanas uzraudzību un novērtēšanu; atgādina, ka saistībā ar humanitāro situāciju Gazā Eiropas Komisijas priekšsēdētāja 2025. gada 10. septembrī paziņoja par priekšlikumiem apturēt dažus asociācijas nolīguma tirdzniecības noteikumus un vērst mērķtiecīgus pasākumus pret konkrētiem Izraēlas ministriem; pieņem zināšanai Starptautiskās Krimināltiesas 2024. gada 21. novembrī izdoto apcietināšanas orderi; uzsver, ka visi šādi pasākumi būtu rūpīgi jāapsver un jāveic tā, lai saglabātu ES spēju darboties kā uzticamam partnerim un veicinātu izredzes panākt divu valstu risinājumu sarunu ceļā; uzskata, ka ES un Izraēlas Asociācijas padome joprojām ir būtisks atklāta dialoga forums; atkārtoti apstiprina, ka konstruktīva iesaistīšanās un ilgstošs dialogs joprojām ir visefektīvākie instrumenti miera, drošības un ilgstošas stabilitātes veicināšanai reģionā; uzstāj, ka Komisijas Tuvo Austrumu stratēģijā, ko plānots pieņemt 2026. gadā, galvenā uzmanība jāpievērš konkrētam ceļvedim divu valstu risinājuma īstenošanai; pauž nožēlu par sekām, ko ES globālajam tēlam radījis tas, ka izpalika vienota reakcija uz katastrofālo situāciju Gazas joslā;

24. uzsver, ka ilgtspējīgam mieram ir vajadzīgs uzticams politisks process, kura mērķis ir panākt divu valstu risinājumu, pamatojoties uz 1967. gada robežām, ar divām suverēnām, demokrātiskām valstīm kā miermīlīgām kaimiņvalstīm un ar Jeruzalemi kā kopīgu galvaspilsētu; aicina visas puses no jauna censties novērst šķēršļus šim risinājumam; nosoda Izraēlas apmetņu paplašināšanu Rietumkrastā, atgādinot par ES ilgstošo nostāju, ka tās joprojām ir nelikumīgas saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un ir vienpusējs pasākums, kas mazina uzticēšanos un izredzes panākt risinājumu sarunu ceļā; atzinīgi vērtē sankcijas, kas pieņemtas pret Izraēlas ekstrēmistiski noskaņotajiem kolonistiem; uzsver Palestīniešu pašpārvaldes kā ES galvenā sarunu partnera Palestīnā lomu un atkārtoti apstiprina, ka jebkādai turpmākai pārvaldībai Gazā ir

---

14 Eiropas un Vidusjūras valstu nolīgums, ar ko izveido apvienību starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses (OV L 147, 21.6.2000., 3. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2000/384/oj).

jāizslēdz teroristu organizāciju līdzdalība un jānodrošina Gazas demilitarizācija; atkārtoti iebilst pret jebkādu Gazas vai jebkuras citas palestīniešu teritorijas aneksijas plānu un pret cilvēku masveida piespiedu pārvietošanu;

25. prasa Komisijai garantēt, ka ES līdzekļi netiek piešķirti nekāda veida terorismam un/vai reliģiskai un politiskai radikalizācijai un nav saistīti ar minētajām darbībām; atkārtoti pauž nostāju, ka visām mācību grāmatām un skolās izmantotajiem materiāliem, kas atbalstīti no ES līdzekļiem, ir jāatbilst UNESCO miera, iecietības, līdzāspastāvēšanas un vardarbības nepieļaušanas standartiem; pauž bažas par antisemītismu, naida runu un kūdīšanu uz džihādu un vardarbību palestīniešu skolu mācību grāmatās, kuras finansē ES;

26. mudina ANO, Arābu valstu līgu, reģionālos partnerus un ES koordinēt līdzekļu devēju atbalstu, stingri uzraudzīt finansējumu un nodrošināt, ka atjaunošanas palīdzība atbalsta pilsoniskās iestādes un efektīvu pārvaldību; šajā sakarā pauž dziļas bažas par to, ka teroristu grupas ļaunprātīgi izmanto humāno palīdzību, kas tiek sniegta palestīniešu teritorijās; aicina stiprināt ES līdzekļu sadales kontroles mehānismus;

27. atzīst dažu arābu valstu un Izraēlas centienus normalizēt diplomātiskās attiecības saskaņā ar Ābrama vienošanos; aicina ES atbalstīt iniciatīvas, kuru mērķis ir veidot plašu reģionālo un starptautisko atbalstu labākai arābu valstu un Izraēlas attiecību nākotnei;

28. norāda, ka ievērojama Irānas un tās sabiedroto vājināšana, tostarp Asada režīma krišana un Teherānu atbalstošo spēku, piemēram, “Hizbullāh”, Hamās, hutiešu un citu kaujinieku grupējumu sakāve, sniegtu cerību uz mieru un reģiona normalizācijas turpināšanu Ābrama vienošanos garā; pauž dziļas bažas par “Hizbullāh” ievērojamo atbalstu Krievijas militārajām operācijām Ukrainā un koordināciju ar citiem Irānas atbalstītiem paramilitāriem grupējumiem;

29. atzinīgi vērtē kopš 2025. gada sākuma Libānā vērojamās pozitīvās pārmaiņas, kas atspoguļotas ES un Libānas Asociācijas padomes devītās sanāksmes secinājumos, jo īpaši vēlmi arī turpmāk atbalstīt Libānas drošības sektoru, pilnībā izmantojot ES instrumentus, tostarp Eiropas Miera mehānismu un Kaimiņattiecību, attīstības sadarbības un starptautiskās sadarbības instrumenta programmas, un izpētīt iespējamo turpmāko KDAP iesaisti; joprojām pauž bažas par bruņotu kaujinieku grupējumu un teroristu organizāciju ietekmi un jo īpaši pauž nožēlu par progresa trūkumu attiecībā uz solīto “Hizbullāh” un citu bruņotu grupējumu atbruņošanu, kas ir priekšnoteikums reģionālajai stabilitātei; atkārtoti uzsver, cik svarīgs ir vērienīgs pakts Vidusjūras reģionam un efektīva tā īstenošana ar pietiekamu tehnisko un finansiālo atbalstu Libānai, galveno uzmanību pievēršot spēju veidošanai, enerģētikas infrastruktūrai un

sociālajam atbalstam; mudina PV/AP un Komisiju palīdzēt Libānas valdībai īstenot reformu programmu un plānu no jauna izveidot ieroču monopolu; pauž pilnīgu atbalstu Libānas suverenitātei, valsts varai, teritoriālajai integritātei, politiskajai neatkarībai un stabilitātei saskaņā ar ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1701;

30. pauž solidaritāti ar Sīrijas reliģiski un etniski daudzveidīgo sabiedrību, kas vairāk nekā desmit gadus ir cietusi no Irānas un Krievijas atbalstītā Asada režīma un teroristu grupējumiem; atbalsta Sīrijas vadītu un Sīrijas atbildībā esošu iekļaujošu politisko procesu, kas ietver teritoriālo integritāti, pārejas tiesiskumu un izlīgumu; mudina Sīrijas iestādes darīt vairāk, lai lēmumu pieņemšanā iekļautu visas Sīrijas sabiedrības daļas, panāktu progresu, īstenojot nolīgumu ar Sīrijas demokrātiskajiem spēkiem ziemeļaustrumos, un arī turpmāk veicinātu ātru, pārredzamu un neatkarīgu tādu darbību izmeklēšanu, kas vērstas pret reliģiskajām un etniskajām kopienām, kā arī veiktu visus nepieciešamos pasākumus ar mērķi novērst reliģiski motivētu vardarbību un apkarot nesodāmību; šajā sakarā pauž nožēlu par to, ka turpinās reliģisko kopienu, piemēram, kristiešu, vajāšana un piespiedu pārvietošana, diskriminācija un uzbrukumi tām, un atkārtoti uzsver, ka ES ir jāaizsargā Sīrijas bagātā multikulturālā identitāte; atzīst, ka šīs valsts atjaunošanai ārkārtīgi trūkst finanšu līdzekļu un cilvēkresursu, un atbalsta ES lēmumu atcelt nozaru sankcijas ko jau izdarījušas ASV un Apvienotā Karaliste, un sniegt ievērojamu attīstības palīdzību papildus humānajai palīdzībai, kā paziņots 2025. gada Briseles konferences par Sīriju pirmajā posmā; atzinīgi vērtē Komisijas priekšsēdētājas Urzulas fon der Leienas un Eiropadomes priekšsēdētāja Antoniu Koštas vizīti Sīrijā 2026. gada 8. janvārī, kuras mērķis bija stiprināt politiskās saites un ekonomisko iesaisti; pozitīvi vērtē Sīrijas un Izraēlas 2026. gada 6. janvāra vienošanos, ar ko izveido īpašu komunikācijas vienību militārās deeskalācijas koordinēšanai;

31. pauž nopietnas bažas par notiekošajām kaujām tādās teritorijās kā Alepo un Sīrijas ziemeļaustrumi, kuru rezultātā turpinās civiliedzīvotāju pārvietošana un ir daudz upuru civiliedzīvotāju vidū, un kuras rada nopietnu drošības risku, jo īpaši Sīrijas ziemeļaustrumos aizturēto *Da'esh* kaujinieku bēgšanas dēļ; aicina starptautisko koalīciju, tostarp Amerikas Savienotās Valstis, nekavējoties veikt visus nepieciešamos un tūlītējos pasākumus, lai mazinātu šo drošības risku

32. apstiprina, ka daudzpusējās organizācijas, sevišķi ANO, līdztekus funkcionējošai Pasaules Tirdzniecības organizācijai, Eiropas Drošības un sadarbības organizācijai un reģionālajiem forumiem, ir neaizstājama platforma konfliktu risināšanai un globālai pārvaldībai; brīdina, ka minilaterāli formāti var arvien vairāk sadrumstalot globālās normas, un prasa, lai ES ciešā sadarbībā ar līdzīgi domājošiem partneriem līdzsvarotu plašu un iekļaujošu multilaterālisma koncepciju; aicina Komisiju un PV/AP uzņemties globālu līderību daudzpusējās iniciatīvās; apstiprina apņemšanos

veicināt visaptverošas reformas, lai nostiprinātu ANO lomu, lietderīgumu un demokrātisko pārstāvību;

33. aicina PV/AP atkārtoti izvērtēt ES pieeju BRICS valstu grupai un tās partneriem un izstrādāt atsevišķu ES politiku attiecībā uz BRICS+; uzsver, ka BRICS+ nodrošina Krievijai līdzekļus, kā apiet pasākumus, kuru mērķis ir politiski izolēt šo valsti, un ļauj Ķīnai vēl vairāk paplašināt savu ietekmi, izmantojot infrastruktūras projektu finansēšanas *modus operandi*;

34. aicina PV/AP ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm rīkoties konsekventi un izplatīt efektīvu un stabilu demokrātisku vēstījumu, lai cīnītos pret autokrātisku spiedienu, kura mērķis ir mazināt varas ļaunprātīgas izmantošanas kontroli, samazināt pilsonisko telpu un noārdīt cilvēktiesības; aicina izveidot Eiropas demokrātijas novērtējumu, kas ļautu agrīni atklāt autoritāru tendenču pazīmes, kā arī instrumentu kopumu rīcībai, kas vērsta uz demokrātijas atbalstu un autoritāru vēstījumu apkarošanu, jo īpaši ņemot vērā ASV Starptautiskās attīstības aģentūras (USAID) finansēto darbību nožēlojamo slēgšanu; tāpēc mudina atvēlēt vairāk līdzekļu stratēģiskajai komunikācijai un cīņai pret ārvalstu iejaukšanos un manipulācijām ar informāciju (FIMI); uzskata, ka ES centieni novērst šo apdraudējumu būtu jābalsta uz jau esošajām speciālajām zināšanām, kas uzkrājušās EĀDD, un aicina nodrošināt lielāku saskaņotību starp spēkā esošajiem un turpmākajiem ES noteikumiem un centieniem; aicina turpināt centienus, lai pilnībā īstenotu EĀDD izstrādāto FIMI rīkkopu; uzskata, ka ES būtu skaidri jāapzinās, ka digitālā joma ir karadarbības joma un jāatzīst digitālā diplomātija par vienu no stratēģiskajām interesēm;

35. stingri nosoda mērķtiecīgās sankcijas pret likumdevējiem, kas ir atbildīgi par Digitālo pakalpojumu aktu[15] un citiem digitālajiem noteikumiem, jo īpaši pret bijušo komisāru;

36. mudina katru gadu stratēģiski caurlūkot uz noteikumiem balstītas starptautiskās kārtības apdraudējumu, ko koordinētu EĀDD un kam sekotu aktīvi pasākumi, lai nepieļautu daudzpusēju normu tālāku vājināšanos;

Sadarbības veicināšana, pamatojoties uz mūsu kopīgajām interesēm

37. atkārtoti apstiprina, ka ES ārējā darbībā ir vajadzīga uzticama, uz vērtībām balstīta iesaiste; tomēr uzstāj, ka nepietiek ar paļaušanos tikai uz normatīvo varu un principiem; mudina apņēmīgāk īstenot ES stratēģiskos mērķus, izmantojot partnerības un alianses, kuru pamatā ir kopīgas intereses; uzsver, ka veiksmīgas partnerības un

---

15 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2022/2065 (2022. gada 19. oktobris) par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu un ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK (Digitālo pakalpojumu akts) (OV L 277, 27.10.2022., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

alianses, tostarp ilgtermiņā, ir iespējamas tikai tad, ja partneri ir līdzvērtīgās pozīcijās; uzsver, ka ES atbalstam vajadzētu būt atkarīgam no demokrātijas pamatprincipu un tiesiskuma ievērošanas; šajā sakarā atkārtoti apstiprina, ka ES tiesību akti nav apspriežami sarunās ar trešām valstīm;

38. šajā sakarā mudina PV/AP censties īstenot pielāgotu politiku, kas atbilst dalībvalstu un partnervalstu vēlmēm un ļauj ātri īstenot politiskas vienošanās, tādējādi padarot ES par uzticamu stratēģisko enkuru, īpaši laikā, kad pieaug konfliktu skaits un spēka lietošana aizvien vairāk tiek normalizēta kā līdzeklis politisku mērķu sasniegšanai;

39. uzsver, ka stabila transatlantiskā partnerība ar Amerikas Savienotajām Valstīm un Kanādu NATO ietvaros veido Eiropas drošības arhitektūras pamatu; šajā sakarībā pauž bažas par to, ka daži jaunās ASV Nacionālās drošības stratēģijas elementi nepavisam nav pietiekami, lai pienācīgi novērstu Krievijas radītos draudus, jo īpaši Eiropas un līdz ar to arī ASV drošībai; turklāt pauž nožēlu par to, ka Nacionālās drošības stratēģijā ES ir kļūdaini novērtēta kā politiska sistēma, tostarp nav pienācīgi aprakstīta vietējā politiskā situācija ES dalībvalstīs; atkārtoti apstiprina Parlamenta ilgstošo atbalstu ES pamatvērtībām — demokrātijai un cilvēktiesībām; uzskata, ka Nacionālā drošības stratēģija vēl vairāk pastiprina nepieciešamību Eiropai veicināt savu stratēģisko autonomiju, samazināt atkarību un dažādot partnerības;

40. pauž nožēlu par ASV prezidenta 2026. gada 7. janvāra lēmumu izstāties no ievērojama skaita starptautisko organizāciju, tostarp daudzām ANO struktūrām, apturēt dalību tajās vai izbeigt sadarbību ar tām; pauž nopietnas bažas par to, ka šāda rīcība varētu apdraudēt ANO sistēmas finansiālo ilgtspēju, vājināt daudzpusējo sadarbību laikā, kad tā ir visvairāk vajadzīga, un iedrošināt autoritārus un revizionistiskus dalībniekus, kuri vēsturiski ir centušies izmantot Rietumu spēku izstāšanos vai neiesaistīšanos starptautiskās organizācijās; mudina ASV administrāciju pārdomāt savu lēmumu un atkārtoti apstiprināt savu apņemšanos attiecībā uz ANO un daudzpusējo sadarbību;

41. stingri noraida jebkādus mēģinājumus graut Dānijas Karalistes, tostarp Grenlandes, suverenitāti un teritoriālo integritāti; šajā sakarībā atgādina, ka Grenlande ir Dānijas Karalistes pašpārvaldes daļa un tai ir pilnvaras lemt par tās ekonomisko attīstību, starptautiskajām partnerībām un izejvielu politiku; atkārtoti norāda, ka tikai Grenlandes iedzīvotāji var lemt par savu nākotni; vienlaikus brīdina, ka šādus politiskos procesus nedrīkst instrumentalizēt vai ietekmēt ārēji dalībnieki; jo īpaši uzsver Ķīnas stratēģisko interesi par Arktiku un tās ekonomiskās ietekmes izmantošanu, lai iegūtu politisku ietekmi; ņem vērā to, ka ASV interese izriet no bažām par drošību saistībā ar mainīgo stratēģisko vidi Arktikā, bet uzskata, ka 1951. gada aizsardzības nolīgums starp Dānijas Karalisti un ASV

sniedz plašas iespējas palielināt savu klātbūtni Grenlandē; atgādina, ka Dānija, tostarp Grenlande, ir NATO dalībvalsts un tāpēc uz to pilnībā attiecas alianses kolektīvās drošības garantijas; atzinīgi vērtē septiņu Eiropas līderu 2026. gada 6. janvāra paziņojumu un uzsver, ka drošību Arktikā var panākt tikai kopīgiem spēkiem, iesaistot NATO; aicina Komisiju un Eiropadomi noteikt konkrētu atbalstu Grenlandei un Dānijai saskaņā ar ES principiem, starptautiskajām tiesībām un NATO Statūtiem;

42. pauž nožēlu par to, ka Amerikas Savienotās Valstis šobrīd ārpolitikā izmanto uz darījumiem vairāk vērstu pieeju, ko raksturo ierobežotāka iesaiste daudzpusējās norisēs un zemāks saistību līmenis attiecībā uz Eiropas drošību; uzsver, ka ES ir svarīgi mācīties no pieredzes, kas gūta saistībā ar ES neaizsargātību, un veikt atbilstīgus pasākumus ES līmenī, lai izvairītos no tā, ka nākotnē to var piespiest; uzskata, ka svarīgāk nekā jebkad agrāk ir turpināt sadarboties ar ASV federālā un štatu līmeņa amatpersonām, panākot nemitīgu koordināciju tādās jomās kā drošība, tehnoloģijas un ekonomikas noturība un apliecinot vienotību un apņēmību attiecībā uz kopēju ES nostāju; pilnībā atbalsta sadarbības padziļināšanu ES un ASV Transatlantiskā likumdevēja dialoga ietvaros un ES un ASV samitu regulāru rīkošanu, lai nodrošinātu augstākā līmeņa stimulu turpmākai sadarbībai; aicina padziļināt ES un ASV dialogu par drošību un aizsardzību, kura potenciāls joprojām netiek izmantots; atgādina, ka, lai Eiropa būtu spēcīga transatlantiskā partnere, tai pašai jāgādā par savu aizsardzību un drošību; šajā sakarā atkārtoti norāda, ka ES un tās dalībvalstīm ir pilnībā jāīsteno stratēģiskās autonomijas un aizsardzības gatavības koncepcija un šajā nolūkā jāveic kolektīvas un labi koordinētas investīcijas nepieciešamajās aizsardzības spējās; uzsver, ka ES un tās dalībvalstīm ir steidzami jākļūst uzticamākām un pašpietiekamākām drošības, aizsardzības un tehnoloģiju jomā, lai stiprinātu NATO Eiropas pīlāru;

43. apstiprina pilnīgu un nelokāmu solidaritāti ar Grenlandi kā Dānijas Karalistes daļu; nosoda vienpusēju tirdzniecības draudu un ekonomiskās iebiedēšanas izmantošanu pret Dāniju un citām ES dalībvalstīm kā piespiešanas veidu, kas nav saderīgs ar starptautiskajām tiesībām un NATO sabiedroto sadarbības pamatprincipiem; brīdina nemēģināt izmantot drošības problēmas Arktikā, lai izdarītu teritoriālu vai politisku spiedienu, pilnībā atbalsta Dānijas Karalistes, tostarp Grenlandes, nostāju, ka Grenlande netiek pārdota; uzsver, ka Grenlandi nedrīkst izmantot kā instrumentu, lai šķeltu Eiropas Savienību; aicina Savienību stingri, kolektīvi un izlēmīgi reaģēt un pretoties jebkādām šādām darbībām;

44. atzinīgi vērtē 2025. gada ES un Kanādas samitā parakstīto ES un Kanādas drošības un aizsardzības partnerības nolīgumu kā pirmo šādu nolīgumu ar partnervalsti Amerikas kontinentā; aicina to ātri īstenot, tostarp Kanādas dalību kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) misijās un operācijās; atbalsta sarunas par vienošanos, kas ļautu Kanādas uzņēmumiem piedalīties ES kopīgajā

iepirkumā ar instrumenta “Rīcība Eiropas drošības labā” (SAFE) starpniecību;

45. uzteic spēcīgo un konstruktīvo partnerību ar Apvienoto Karalisti; atzinīgi vērtē Apvienotās Karalistes un ES vadītāju 2025. gada 19. maija kopīgo paziņojumu pēc Apvienotās Karalistes un ES samita 2025. gadā, jo īpaši visaptverošās drošības un aizsardzības partnerības izveidi; aicina to ātri un pilnībā īstenot, tostarp izmantojot i) regulārus, divreiz gadā rīkotus stratēģiskos ārlietu un drošības dialogus ministru līmenī starp Apvienotās Karalistes ārlietu un aizsardzības sekretāriem un PV/AP, lai koordinētu reaģēšanu uz krīzēm un saskaņotu stratēģiskās prioritātes, ii) Apvienotās Karalistes dalību ES KDAP civilajās un militārajās krīžu pārvarēšanas misijās, ja tas ir juridiski iespējams, iii) ciešāku sadarbību kibernoturības, hibrīddraudu apkarošanas, kritiskās infrastruktūras aizsardzības un nelikumīga finansējuma apkarošanas jomā, iv) pastiprinātu sankciju izpildes koordināciju un v) kopīgas darbības Krievijas ēnu flotes apkarošanai, un atzinīgi vērtē vienoto apņemšanos pastiprināt sadarbību Rietumbalkānos, jo īpaši ar mērķi nodrošināt Deitonas–Parīzes miera līgumā paredzētā varas dalīšanas principa ievērošanu; pieņem zināšanai politisko vienošanos par galvenajiem aspektiem gaidāmajā ES un Apvienotās Karalistes nolīgumā attiecībā uz Gibraltāru, par ko puses paziņoja 2025. gada 11. jūnijā; gaida pilna vienošanās juridiskā teksta publicēšanu, lai to varētu izskatīt;

46. atzinīgi vērtē ciešās attiecības ar Rietumeiropas valstīm, kas nav ES dalībvalstis, un to ciešo sadarbību ar ES ārējās darbības jomā; šajā sakarā atzinīgi vērtē sarunu noslēgšanu un to, ka pa nozarēm provizoriski tiek piemērots plašs pasākumu kopums turpmākajām ES un Šveices attiecībām, kas ir nozīmīgs pagrieziena punkts jau tā ciešo attiecību turpināšanā un padziļināšanā; atzinīgi vērtē tā ātro ratifikāciju; uzsver, cik liela nozīmē ir partnerībai ar Norvēģiju aizsardzības un drošības jomā un, ka ir svarīgi veicināt ciešākas attiecības ar Norvēģiju, ņemot vērā šīs valsts būtisko lomu ES energoapgādes drošībā; aicina stiprināt sadarbību enerģētiskās noturības uzlabošanā un piegādes dažādošanā kā īpaši būtiskus instrumentus Savienības stratēģiskās autonomijas veicināšanai; atzinīgi vērtē Islandē pieaugošo sabiedrības atbalstu dalībai ES un Islandes iestāžu pausto nodomu līdz 2027. gadam sarīkot referendumu par ES pievienošanās sarunu atsākšanu; vienlaikus aicina proaktīvi sadarboties ar Islandes valdību, lai padziļinātu sadarbību aizsardzības un drošības jomā un popularizētu priekšrocības, ko sniedz dalība ES; aicina ātri ratificēt ES asociācijas nolīgumus ar Andoru un Sanmarīno;

47. uzsver Rietumbalkānu stratēģisko nozīmi un atbalsta uzticamu politisko un drošības sadarbību to ceļā uz integrāciju ES, kas būs atkarīga no sasniegtā; uzsver, ka Rietumbalkānu, Ukrainas un Moldovas nākotne ir saistīta ar ES, ko apliecina to iedzīvotāju vēlmes un centieni; nosoda Krievijas iejaukšanos ES kandidātvalstu, jo īpaši

Moldovas, demokrātiskajos procesos; pieņem zināšanai 2025. gada 28. decembrī notikušo Kosovas parlamenta vēlēšanu iznākumu; aicina ātri izveidot jaunu Kosovas asambleju un valdību, lai risinātu ļoti nepieciešamās ar ES saistītās reformas, jo īpaši attiecībā uz izaugsmes plānu Rietumbalkāniem, un izpildītu saistības attiecībā uz Kosovas un Serbijas attiecību normalizēšanu; atzinīgi vērtē to, ka ir daļēji atcelti ES pasākumi attiecībā uz Kosovu; atkārtoti norāda, ka ES pievienošanās sarunas ar Serbiju būtu jāvirza uz priekšu, tikai pamatojoties uz izmērāmu un ilgtspējīgu progresu pamatjautājumu kopā, tostarp pilnīgu saskaņotību ar ES KĀDP, jo īpaši sankcijām pret Krieviju; atzinīgi vērtē to, ka ir sekmīgi atsākts KĀDP dialogs starp ES un tās partnervalstīm Rietumbalkānos, un uzsver šo partnerību būtisko nozīmi mieram un drošībai; atgādina, ka ES paplašināšanās ir ģeostratēģisks ieguldījums reģionālajā drošībā un stabilitātē, kam nepieciešama gan Savienības, gan kandidātvalstu apņemšanās, un tāpēc aicina ES padarīt paplašināšanās procesu paredzamāku un politiski pamanāmāku reģiona iedzīvotājiem; uzskata, ka līdz ar to ES ir jāsaglabā paplašināšanās temps un jāsniedz visām kandidātvalstīm pietiekama tehniskā un finansiālā palīdzība un konsekvents politiskais atbalsts ceļā uz pilntiesīgu dalību; tomēr uzsver, ka ir jāturpina pilnveidot tiesiskuma nosacījumus un jānodrošina, ka jebkāda ES finansējuma piešķiršana pievienošanās sarunvalstīm pilnībā atbilst pašas ES stratēģiskajiem mērķiem un interesēm, tādējādi to labāk sasaistot ar KĀDP mērķiem; vienlaikus uzsver, ka progress virzībā uz pievienošanos ES ir balstīts uz nopelniem un ir atkarīgs no starptautisko tiesību un ES *acquis* pilnīgas ievērošanas, kā arī valstu saskaņotības ar KĀDP, tostarp sankciju un ES vīzu politikas ievērošanas; atgādina, ka paplašināšanās procesam būtu jānotiek vienlaikus ar institucionālām un lēmumu pieņemšanas reformām, kuru mērķis ir aizsargāt Savienības integrētspēju; mudina ES kandidātvalstis aktīvi atbalstīt starptautiskos tiesu tribunālus un mehānismus, sadarboties ar tiem, lai nodrošinātu, ka tie var pienācīgi veikt savu darbu un tiesāt un nodrošināt saukšanu pie atbildības par kara noziegumiem, noziegumiem pret cilvēci, genocīdu un agresijas noziegumiem, kas pastrādāti visā pasaulē;

48. uzsver, ka vienai no galvenajām KĀDP un KDAP prioritātēm attiecībā uz Austrumu partnerības valstīm ir jābūt stingram atbalstam to suverenitātei un teritoriālajai integritātei starptautiski atzītajās robežās; aicina Krievijas Federāciju izvest visus savus spēkus no Moldovas Republikas Piedņestras reģiona, no Abhāzijas un Chinvali reģiona / Dienvidosetijas Gruzijā un no nelikumīgi okupētajām Ukrainas teritorijām, pilnībā ievērojot starptautiskās tiesības un Apvienoto Nāciju Organizācijas hartu;

49. atkārtoti pauž atbalstu Eiropas politiskajai kopienai, kas ir platforma diskusijai, dialogam un sadarbībai ar Eiropas partneriem risināmo ārpolitikas un drošības jautājumu jomā, lai stiprinātu drošību un stabilitāti Eiropā un turpinātu politisko un drošības sadarbību, balstoties uz kopīgām interesēm; aicina cieši iesaistīt Parlamentu šīs

kopienas darbības jomas un nākotnē veicamā darba precizēšanā; uzsver, ka, lai šis formāts nākotnē būtu veiksmīgs un konsekvents, ir svarīgi zināmā mērā nodrošināt demokrātisko vērtību un principu saskaņotību; atkārtoti norāda, ka Eiropas politiskā kopiena nekādā gadījumā nedrīkst kļūt par ieganstu tam, lai aizkavētu paplašināšanās procesā iesaistīto valstu pievienošanos ES;

50. uzsver, ka Turcijas kā NATO dalībvalsts stratēģiskā loma un tās sadarbība ar ES, jo īpaši sniedzot ieguldījumu ES krīzes pārvarēšanas misijās un operācijās, ir būtiska Eiropas stabilitātei un drošībai; uzskata, ka ir svarīgi pakāpeniski, samērīgi un ar iespēju pārtraukt iesaisti attīstīt sadarbīgas un savstarpēji izdevīgas attiecības ar Turciju, paredzot stingrus nosacījumus attiecībā uz tiesiskuma, pamattiesību un starptautisko tiesību, tostarp Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas, ievērošanu un labām kaimiņattiecībām; šajā sakarā pauž nožēlu par to, ka Turcija turpina apstrīdēt kādas ES dalībvalsts suverenitāti, un uzsver, ka Turcija nedara pietiekami daudz, lai pieskaņotos ES KĀDP; atkārtoti pauž viedokli, ka Turcijas un Lībijas saprašanās memorands par jūras jurisdikcijas zonu noteikšanu Vidusjūrā neatbilst ANO Jūras tiesību konvencijai un pārkāpj trešo valstu suverēnās tiesības, līdz ar to nevar radīt nekādas juridiskas sekas trešām valstīm; šajā sakarā atgādina, ka Turcija un Lībija ir parakstījušas saprašanās memorandus par visaptverošu drošības un militāro sadarbību un par jūras zonu robežu noteikšanu un atsaucas uz to; turklāt pauž nožēlu par Turcijas atteikumu atzīt “Hamās” par teroristu organizāciju; uzsver, ka Turcijas vēlme pievienoties BRICS+ ir nesavietojama ar ES KĀDP; aicina Turciju pilnībā pieskaņoties ES sankcijām pret Krieviju; turklāt pauž bažas par pamatbrīvību stāvokli un demokrātijas regresu Turcijā; mudina nekavējoties atbrīvot opozīcijas līderi *Ekrem İmamoğlu, Selahattin DemirtaÊ, Osman Kavala* un visus pārējos politieslodzītos un aicina izbeigt pastāvīgo vēršanos pret politisko opozīciju, preses pārstāvjiem un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem un viņu vajāšanu ar tiesvedībām; atbalsta Turcijas un Armēnijas attiecību normalizēšanu, lai panāktu izlīgumu un labas kaimiņattiecības, reģionālo stabilitāti, drošību un sociālekonomisko attīstību, un atzinīgi vērtē līdz šim panākto progresu;

51. pauž dziļas bažas par to, ka Turcija turpina uzturēt *casus belli* draudus Grieķijai, un nosoda to, ka Turcijas militārie spēki ir nelikumīgi okupējuši daļu Kipras Republikas teritorijas; pauž nožēlu par to, ka Turcija nav izpildījusi saistības pret ES, ko tā uzņēmusies saskaņā ar 2005. gada oktobra sarunu programmu; atgādina, ka pilnīga atbilstība Kopenhāgenas kritērijiem un attiecību normalizēšana ar visām ES dalībvalstīm, tostarp Kipras Republiku, ir nepieciešama pievienošanās procesa sastāvdaļa; uzskata, ka, ņemot vērā iepriekš minēto, pašreizējos apstākļos Turcijas pievienošanās ES procesu nevar atsākt;

52. aicina ātri atsākt Kipras izlīguma sarunas ANO saskaņotā satvara

ietvaros un mudina neiesaistīties nekādās vienpusējās darbībās, kas neatbilst miermīlīgam jautājuma noregulējumam; aicina respektēt buferzonas statusu un ANO miera uzturēšanas spēku pilnvaras Kiprā; vērš uzmanību uz to, ka Komisija ir iecēlusi *Johannes Hahn* par īpašo sūtni Kiprā, kas uzsver ES apņemšanos panākt visaptverošu risinājumu, pamatojoties uz panākto vienošanos, un tās gatavību sniegt ieguldījumu noregulējuma procesā ANO ietvaros;

53. norāda, ka Austrumu partnerība ir jaunā ģeopolitiskā situācijā, proti, daļa partneru virzās uz pievienošanos, citi īsteno pielāgotu sadarbību, bet Krievijas agresija ir izjaukusi līdzšinējo reģionālo līdzsvaru; tā kā tādēļ ES ir no jauna jādefinē Austrumu partnerības stratēģiskais mērķis, balstot to uz noturības, demokrātiskas pārveides un drošības principiem; atzīst *Euronest* parlamentāro asambleju par Austrumu partnerības parlamentāro dimensiju; aicina Padomi, EĀDD un Komisiju politikas plānošanā ņemt vērā un iekļaut *Euronest* parlamentārās asamblejas darba rezultātus;

54. atzinīgi vērtē ES ilgtermiņa stratēģisko pieeju Melnajai jūrai un tās savienotības programmu kā pamatu reģionālajai labklājībai, savienojot Eiropu ar Dienvidkaukāzu un Centrālāziju; aicina ātri un efektīvi īstenot stratēģiju ciešā sadarbībā ar partnervalstīm, paturot prātā, ka cilvēktiesību ievērošanas un tiesiskuma veicināšanai arī turpmāk jābūt ES iesaistes šajā reģionā centrā; uzsver, ka ir stratēģiski svarīgi pabeigt infrastruktūras projektus, kas ir daļa no Eiropas komunikāciju tīklu izvēršanas; uzsver *Euronest* parlamentārās asamblejas lomu šajā kontekstā;

55. uzsver Dienvidkaukāza stratēģisko nozīmi un mudina ES izstrādāt ilgtermiņa redzējumu tās sadarbībai ar šo reģionu;

56. nosoda partijas “Gruzijas sapnis” autoritāros tīkojumus un tuvināšanos Krievijas interesēm, neraugoties uz Krievijas ilgstošo Abhāzijas un Chinvali reģiona/Dienvidosetijas okupāciju; noraida jebkādu parlamenta vēlēšanu atzīšanu un uzskata, ka Gruziju ir sagrābis nelikumīgais “Gruzijas sapņa” režīms; mudina Gruzijas parlamentu atcelt likumus par ārvalstu ietekmi un ģimenes vērtībām; prasa nekavējoties izbeigt politiski motivētu politiskās opozīcijas, pilsoniskās sabiedrības un neatkarīgo mediju vajāšanu un bez nosacījumiem atbrīvot visus politieslodzītos; mudina ES beidzot pienācīgi un izlēmīgi reaģēt uz šo demokrātisko krīzi tās kandidātvalstī, izmantojot visus pieejamos līdzekļus, un atkārtoti aicina ES un tās dalībvalstis piemērot mērķtiecīgas sankcijas “Gruzijas sapņa” līderiem un amatpersonām, kas ir atbildīgas par demokrātijas regresu un politiskā plurālisma apdraudēšanu, un personām, kas veicina Krievijas atbalstītus vēstījumus un ar iebiedēšanu virza politiskus procesus; aicina Gruziju atgriezties pie virzības uz ES, ko nepārprotami vēlas tās iedzīvotāji; atgādina, ka tajā pašā laikā Gruzijai būtu jāpieskaņojas ES KĀDP, tostarp jāievēro Krievijai noteiktās sankcijas;

57. atbalsta 2025. gada augusta vienošanos par mieru starp Armēniju un Azerbaidžānu un aicina to godprātīgi īstenot, pilnībā ievērojot Armēnijas teritoriālo integritāti, kā arī oficiāli apstiprināt un ratificēt tai pievienoto miera līgumu, sākot ar Azerbaidžānas iziešanu no teritorijas, ko tā okupē Armēnijā; aicina ES arī turpmāk konstruktīvi iesaistīties Armēnijas un Azerbaidžānas divpusējo attiecību normalizēšanā; atkārtoti aicina Azerbaidžānas iestādes nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus 23 armēņu ķīlniekus, kas aizturēti pēc uzbrukuma Kalnu Karabahas reģionam; atkārtoti aicina veikt neatkarīgu izmeklēšanu par Azerbaidžānas spēku izdarītajiem pārkāpumiem Kalnu Karabahā un aicina Azerbaidžānas iestādes atļaut armēņu iedzīvotājiem droši atgriezties Kalnu Karabahā, patiesi iesaistīties visaptverošā un pārredzamā dialogā ar viņiem un sniegt stingras garantijas viņu tiesību aizsardzībai; prasa ievērot Armēnijas teritoriālo integritāti un mudina nodrošināt pārejas tiesiskumu, kā arī ilgtspējīgus atgriešanās procesus; pauž nožēlu par cilvēktiesību un pamatbrīvību pasliktināšanos Azerbaidžānā;

58. atzinīgi vērtē pozitīvo impulsu ES un Armēnijas divpusējās attiecībās, ko stingri atbalsta Erevānas iestādes; aicina Komisiju un dalībvalstis aktīvi atbalstīt Armēnijas vēlmi pastiprināt sadarbību ar ES; pauž stingru atbalstu Eiropas Savienības misijas Armēnijā (EUMA) darbībām un uzsver tās svarīgo lomu; aicina EUMA cieši uzraudzīt mainīgo drošības situāciju uz vietas, sniegt pārredzamus ziņojumus Parlamentam un aktīvi veicināt centienus konfliktu risināšanā; atzinīgi vērtē EUMA pilnvaru paplašināšanu un tās apmēru palielināšanu; aicina Padomi, EĀDD un Komisiju izvērtēt citas iespējas, kā atbalstīt Armēniju, jo īpaši, bet ne tikai, demokrātiskās noturības jomā;

59. pauž bažas par Krievijas un Ķīnas spiedienu uz Centrālāziju un uzsver, ka ir steidzami jāpalielina ES politiskā un ekonomiskā klātbūtne šajā reģionā; atzinīgi vērtē 2025. gada aprīlī notikušā pirmā ES un Centrālāzijas samita rezultātus, arī nolūkā uzlabot cilvēktiesību situāciju reģionā; vērš uzmanību uz Centrālāzijas valstu vilcināšanos atbalstīt Krievijas agresijas karu pret Ukrainu, ņemot vērā kara ietekmi reģionā; aicina Centrālāzijas valstu, sevišķi Kazahstānas, Kirgizstānas un Uzbekistānas, iestādes cieši sadarboties ar ES, jo īpaši ar ES sankciju sūtni; uzsver ES ieinteresētību paplašināt ekonomiskās attiecības, pastiprināt politiskās saites un sekmēt sadarbību saistībā ar enerģijas infrastruktūru ar Centrālāzijas valstīm, daļēji tāpēc, lai novērstu pret Krieviju un Baltkrieviju vērsto sankciju apiešanu; mudina Komisiju un dalībvalstis arī turpmāk veicināt politiskās un ekonomiskās reformas un ilgtspējīgu attīstību, kā arī nostiprināt tiesiskumu, demokrātiju, labu pārvaldību un cilvēktiesību ievērošanu;

60. uzsver, ka ir efektīvi jāīsteno ES Persijas līča stratēģija, izmantojot pielāgotas stratēģiskās partnerības ar Persijas līča sadarbības padomi (GCC) katru šī reģiona valsti; uzsver, ka ciešākai sadarbībai par prioritāti būtu jānosaka migrācija, digitālā pārveide, pētniecība,

inovācija, zaļā pārkārtošanās, enerģētika, drošība un pretterorisma pasākumi; atzinīgi vērtē pirmā ES un PLSP samita sekmīgo noslēgšanos, kas ir izšķirošs brīdis, lai veicinātu visaptverošu partnerību globālai un reģionālai drošībai un labklājībai; atzinīgi vērtē Persijas līča valstu pieaugošo diplomātisko lomu starptautiskās stabilitātes un konfliktu mediācijas veicināšanā;

61. pauž nožēlu par to, ka kopš tā sauktā Barselonas procesa sākuma ir apritējuši 30 gadi, bet tā arī nav izdevies izveidot kopīgu labklājības, stabilitātes un brīvības telpu ar Vidusjūras reģiona valstīm; atzīst, cik stratēģiski svarīgs ir pastiprināts dialogs ar Vidusjūras reģiona valstīm, lai uzlabotu cilvēktiesības un demokrātijas standartus, kā arī ņemot vērā to lomu Savienības energoapgādes dažādošanā un migrācijas plūsmu no izcelsmes vai tranzīta valstīm pārvaldībā; atbalsta gaidāmo jauno Vidusjūras paktu kā visaptverošu satvaru, kas ļaus Vidusjūras reģionam kļūt drošākam, stabilākam un pārtikušākam; mudina pastāvīgi iesaistīties, veikt mērķtiecīgas investīcijas un sniegt tehnisko palīdzību, lai risinātu kopīgās problēmas, tādas kā migrācija, klimata pārmaiņas un drošības apdraudējumi; turklāt uzsver, ka Savienība Vidusjūrai var būt forums, kas pastiprinātu sadarbības programmas starp Eiropas valstīm un Vidusjūras piekrastes valstīm;

62. nosoda Irānas destabilizējošo lomu Tuvajos Austrumos, jo īpaši tās militāro atbalstu dažādiem nevalstiskiem dalībniekiem, piemēram, “Hamās” un “Hizbullāh”, kā arī hutiešiem, kas apdraud reģionālo drošību; atkārtoti aicina Padomi atzīt Islāma revolucionāro gvardu korpusu par teroristu organizāciju un attiecināt ES sankcijas uz visiem tā locekļiem un tiem, kas ir atbildīgi par nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem Irānā; pauž nelokāmu solidaritāti ar Irānas tautu tās pastāvīgajos centienos panākt pamattiesību un pamatbrīvību ievērošanu; nosoda Irānas drošības spēku sistemātisko un nesamērīgo spēka lietošanu pret miermīlīgiem demonstrantiem, kā rezultātā tiek atņemtas dzīvības un radīti smagi ievainojumi; nosoda Irānas režīma mēģinājumus cenzēt protestus, visā valstī pārtraucot piekļuvi internetam un telefonu tīkliem; aicina Irānas varas iestādes nekavējoties pārtraukt vardarbību pret miermīlīgas pulcēšanās dalībniekiem un pilnībā ievērot tiesības uz vārda brīvību un miermīlīgu pulcēšanos; stingri iebilst pret Irānas ķīlnieku diplomātiju un prasa atbrīvot visus Irānā aizturētos Eiropas pilsoņus un ļaut viņiem atstāt šo valsti; pauž dziļas bažas par Irānas kodolprogrammas attīstīšanu, kam nav nekāda ticama civila nolūka; norāda, ka Teherānas režīms ir skaidri noraidījis Kopīgā visaptverošā rīcības plāna (*JCPOA*) atjaunošanu un atteicies sadarboties pašreizējās domstarpībās ar Starptautisko Atomenerģijas aģentūru; pauž nožēlu par to, ka pašlaik nav izstrādāta ne stratēģija, kā pārliecināt Irānu atturēties no militāro kodolspēju veidošanas, ne rīcības plāns gadījumam, ja Irāna pārsniedz kodolrobežu; aicina PV/AP nākt klajā ar pārskatītu stratēģiju attiecībā uz Irānu, tajā aplūkojot visus iespējamos scenārijus; atbalsta visu iepriekš atcelto ANO un ES ar kodolmateriāliem saistīto sankciju un ierobežojumu

atkārtotu noteikšanu Irānai, jo tā neievēro Kopīgajā visaptverošajā rīcības plānā noteiktās saistības, un prasa nekavējoties un izlēmīgi rīkoties pret režīmā iesakņojušos, sistemātisko un brutālo Irānas tautas apspiešanu, tostarp masveida patvaļīgu aizturēšanu, spīdzināšanu un politisko disidentu sodīšanu ar nāvi; visstingrākajā veidā nosoda režīma atjaunoto un pieaugošo vardarbības kampaņu pret protestētājiem, kā rezultātā ir nogalināti tūkstošiem protestētāju, tostarp apzināti izmantojot kaujas munīciju un izpildot nāvessodus, kā arī veicot darbības, kas saskaņā ar starptautiskajām tiesībām ir uzskatāmas par noziegumiem pret cilvēci, un to, ka režīms turpina liegt pamatbrīvības iedzīvotājiem, kuri pastāvīgi pieprasa cieņu, brīvību un tiesības dzīvot brīvā un demokrātiskā valstī;

63. stingri nosoda destabilizējošos hutiešu uzbrukumus tirdzniecības un kara kuģiem, kas šķērso Sarkano jūru; uzsver, ka tie ir radījuši būtiskus globālās tirdzniecības traucējumus, jo kuģniecības uzņēmumi ir spiesti pārvirzīt lielu daļu no Sarkanās jūras satiksmes uz maršrutu, kas ved ap Āfrikas dienvidu galu; aicina uz kolektīvu rīcību un mudina pastiprināt ES iesaisti un starptautisko sadarbību; cieši mudina rīkoties arī turpmāk, lai nodrošinātu kuģošanas brīvību vienā no pasaules kritiskākajiem ūdensceļiem; aicina nekavējoties izbeigt šos nelikumīgos uzbrukumus;

64. uzsver, cik svarīgi sniegt pastāvīgu un lielāku ES atbalstu Afganistānas iedzīvotājiem, jo īpaši sievietēm un meitenēm, un visiem tiem, kuru tiesības pastāvīgi pārkāpj *Taliban*; uzstāj, ka ir jāuztur uz stingriem nosacījumiem balstītas attiecības ar *Taliban*, pamatojoties uz Padomes noteiktajiem pieciem kritērijiem un ANO īpašā referenta ieteikumiem;

65. atkārtoti norāda, ka Eiropai ir vitāli svarīgi, lai Klusā okeāna reģions ir mierīgs un stabils un lai tur valda noteikumi, un tas ir svarīgi ne tikai attiecībā uz reģionālo drošību, bet arī lai garantētu globālos tirdzniecības maršrutus, aizsargātu kuģošanas brīvību un nodrošinātu noturību pret ekonomisko piespiešanu; pauž bažas par to, ka pieaugošā lielvaras konkurence reģionā, jo īpaši starp Amerikas Savienotajām Valstīm un Ķīnu, arvien vairāk ierobežo ES spēju īstenot savu programmu multilaterālisma un sadarbības risinājumu veicināšanai reģionā; šajā sakarā norāda, ka Āzijas un Eiropas dialogu joprojām kavē ģeopolitiskā spriedze ar Krieviju; šajā nolūkā mudina ciešāk koordinēt ārpolitiku un drošības un aizsardzības politiku ar līdzīgi domājošiem partneriem, jo īpaši Austrāliju, Jaunzēlandi, Dienvidkoreju, Japānu Taivānu un Dienvidaustrumāzijas valstu asociācijas (ASEAN) dalībvalstīm; atkārtoti apstiprina, ka Taivānas šaurums ir starptautiskie ūdeņi, un atbalsta Eiropas demokrātisko valstu un to līdzīgi domājošo partneru tiesības uz kuģošanas brīvību, kas skaidri parāda, ka miers un stabilitāte Taivānas šaurumā ir būtiski pasaules drošībai un labklājībai;

66. šajā sakarā atgādina par ES stratēģisko partnerību ar Japānu, kam būtu jākalpo par paraugu, kā īstenot auglīgu divpusēju partnerību, kas ļauj efektīvi veidot politiku daudzpusējos forumos; atzinīgi vērtē ES un Japānas stratēģiskās partnerības nolīguma (SPN) stāšanos spēkā 2025. gada 1. janvārī līdztekus spēkā esošajam ekonomisko partnerattiecību nolīgumam un mudina īstenot SPN noteikumus par ciešāku sadarbību drošības un aizsardzības jomā, tostarp sākt regulāru Japānas un ES drošības un aizsardzības dialogu, sadarboties ar rūpniecību saistītos aizsardzības jautājumos, izpētīt savstarpēju iesaisti aizsardzības iniciatīvās un turpināt pašreizējo darbu pie informācijas drošības nolīguma; atzinīgi vērtē sadarbības pastiprināšanu tādās jomās kā jūras drošība, kiberdrošība, kosmoss un ieroču neizplatīšana, kā arī konkrētas kopīgas darbības digitālās partnerības un enerģētikas dialoga ietvaros;

67. atzīst Dienvikorejas kā galvenā demokrātiskā partnera stratēģisko nozīmi Austrumāzijā, ar kuru ES ir izveidojusi visaptverošu partnerību, kas ietver politisko dialogu, tirdzniecību un sadarbību drošības jomā; atgādina, ka ES un Dienvidkorejas brīvās tirdzniecības nolīgums, kas ir pirmais šāda veida nolīgums ar Āzijas partneri, ir ievērojami padziļinājis ekonomisko integrāciju, savukārt pašreizējā sadarbība aptver ieroču neizplatīšanu, kiberdrošību, pretterorismu un krīžu pārvarēšanu; uzsver Dienvidkorejas izšķirošo lomu reģiona stabilitātē, jo īpaši Korejas pussalas drošības problēmu risināšanā, un aicina pastiprināt koordināciju daudzpusējos forumos, lai uzturētu mieru, atturētu no provokācijām un veicinātu atteikšanos no kodolieročiem; tāpēc atzinīgi vērtē drošības un aizsardzības partnerības izveidi; uzsver, ka partnerība nodrošina strukturētu satvaru dialogam un sadarbībai visā drošības un aizsardzības jautājumu spektrā, tostarp paredz ikgadējus ministru līmeņa stratēģiskos dialogus; atbalsta mērķi padziļināt praktisko sadarbību tādās jomās kā jūras drošība, pamatojoties uz tādām kopīgām operācijām kā *Atalanta* un izvērst jaunas saistības saskaņā ar ES iniciatīvu “Koordinēta klātbūtne jūrā”; visbeidzot, uzsver, ka šīs drošības un aizsardzības partnerības institucionalizācija nostiprina Dienvidkorejas pozīciju kā vienu no nozīmīgākajām Indijas un Klusā okeāna reģiona partnerēm un nodrošina spēcīgu pamatu ilgtermiņa kopīgai rīcībai, lai risinātu kopīgas ģeopolitiskas problēmas;

68. uzsver, ka ir svarīgi padziļināt attiecības ar Jaunzēlandi – ilglaicīgu partneri, kam ar ES ir daudz kopīga politikas, kultūras un normatīvajā jomā; norāda, ka Jaunzēlande ir apliecinājusi konsekventu vadošo lomu daudzpusējā diplomātijā, kodolatbruņošanā un klimatrīcībā, kas padara to par neaizstājamu sabiedroto kopējo globālo mērķu sasniegšanā; atzinīgi vērtē ES un Jaunzēlandes brīvās tirdzniecības nolīguma noslēgšanu, kas ir pagrieziena punkts ekonomiskās sadarbības stiprināšanā, vienlaikus atzīstot arī iespēju paplašināt kopīgo darbu drošības un savienotības jomā;

69. uzsver, ka ir svarīgi stiprināt stratēģisko sadarbību ar Austrāliju, kas

ir līdzīgi domājošs partneris un tāpat kā ES ir apņēmusies atbalstīt demokrātiju, cilvēktiesības, starptautiskās tiesības un uz noteikumiem balstītu globālo kārtību; uzsver, ka Austrālijas ģeogrāfiskais stāvoklis un aktīvā loma reģionālajā drošībā padara to par centrālo dalībnieku stabilitātes nodrošināšanā Indijas un Klusā okeāna reģionā; šajā sakarā atzinīgi vērtē Eiropadomes priekšsēdētāja Antoniu Koštas, Eiropas Komisijas priekšsēdētājas Urzulas fon der Leienas un Austrālijas premjerministra Entonija Albanēzes G7 līderu samitā Albertā pausto paziņojumu par sarunu sākšanu par drošības un aizsardzības partnerības veidošanu; uzsver, ka šī iniciatīva atspoguļo to, ka aizvien vairāk tiek atzīta Eiropas un Indijas un Klusā okeāna valstu drošības mijiedarbība un tā sniedz iespēju paplašināt kopīgu rīcību globālo drošības problēmu risināšanai; uzsver, ka šīs sarunas līdztekus tam, ka Austrālija un ES ir no jauna apņēmušās noslēgt brīvās tirdzniecības nolīgumu, liecina par spēcīgu impulsu divpusējās attiecībās un ne tikai ekonomisko un tehnoloģisko saišu, bet arī kolektīvās noturības un stratēģiskās uzticēšanās stiprināšanu;

70. norāda uz Okeānijas valstu, kā arī tādu organizāciju kā Klusā okeāna salu forums pieaugošo politisko un ģeostratēģisko nozīmi; atgādina, ka Klusā okeāna reģiona valstis ir vienas no tām valstīm, kas ir visvairāk pakļautas globālām problēmām un ģeopolitiskam spiedienam, tomēr tām ir vadošā loma multilaterālisma veicināšanā un tās joprojām ir galvenie partneri uz noteikumiem balstītā starptautiskajā kārtībā; aicina ES un tās dalībvalstis palielināt diplomātisko iesaisti reģionā, ja iespējams, ciešā sadarbībā ar Austrāliju un Jaunzēlandi;

71. uzskata, ka ES un Ķīnas attiecības būs noteicošais faktors mūsu turpmākajai ekonomiskajai labklājībai un starptautiskajai drošībai; šajā sakarā uzskata, ka Ķīnas aizvien intensīvākā militarizācija, tās pieaugošā militārā klātbūtne un agresīvā uzvedība Dienvidķīnas jūrā un tās nepamatotās militārās provokācijas pret kaimiņvalstīm, kā arī tās militārās un politiskās partnerības ar Krieviju, Ziemeļkoreju un Irānu ir būtisks 21. gadsimta ģeopolitiskais izaicinājums; pauž bažas par Ķīnas ārpolitikas iespējamo pāreju no stingri uzstājīgas uz atklāti agresīvu politiku;

72. pauž nožēlu par Ķīnas "bezierobežojumu" partnerību ar Krieviju, jo īpaši par atjaunoto apņemšanos stiprināt abu militārās saites un tādējādi turpināt atbalstīt Krievijas kara mašīnu, tostarp eksportējot uz Krieviju divējāda lietojuma materiālus;

73. atkārtoti uzsver ES apņemšanos īstenot "vienas Ķīnas" politiku kā vienu no ES un Ķīnas attiecību principiem; nosoda Ķīnas īstenoto iebiedēšanu un draudus mieram un stabilitātei Taivānas šaurumā un ap to esošajos starptautiskajos ūdeņos, tostarp liela mēroga gaisa un jūras manevrus, piemēram, "*Justice Mission 2025*" un 2025. gada aprīļa mācības "*Strait Thunder-2025A*", kas apdraud reģiona stabilitāti; aicina ES un dalībvalstis raidīt skaidrus un konsekventus

signālus, liekot saprast, ka pašreizējie mēģinājumi vienpusēji mainīt status quo Taivānas šaurumā, jo īpaši ar spēku vai piespiešanu, nevar būt pieņemami un maksās dārgi; uzsver, ka Taivāna ir svarīga ES demokrātiskā partnere Indijas un Klusā okeāna reģionā, un mudina ES un tās dalībvalstis iesaistīties ciešākā sadarbībā ar Taivānu, lai vēl vairāk stiprinātu ekonomiskās, tirdzniecības un investīciju saites; turklāt aicina ES un tās Taivānas partnerus regulāri apmainīties ar informāciju par attiecīgajiem drošības jautājumiem; aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt Taivānas jēgpilnu līdzdalību daudzpusējās organizācijās, piemēram, Pasaules Veselības organizācijā, Starptautiskajā Civilās aviācijas organizācijā un ANO Vispārējā konvencijā par klimata pārmaiņām; atgādina, ka Baltajā grāmatā par Eiropas aizsardzības nākotni (gatavību 2030. gadam) ir paustas bažas par to, ka Ķīna izdara spiedienu pret Taivānu, pastiprinot politiskos, ekonomiskos, militāros, kiberjomas un kognitīvos pasākumus; uzsver, ka Ķīnas teritoriālajām pretenzijām pret Taivānu nav nekāda pamatojuma starptautiskajās tiesībās, ka neviena puse nav pakļauta otrai pusei un ka tikai demokrātiski ievēlētā Taivānas valdība var pārstāvēt Taivānas tautu starptautiskajā arēnā; iebilst pret Ķīnas Tautas Republikas nepārtraukto ANO Rezolūcijas Nr. 2758 sagrozīto interpretāciju un tās mēģinājumiem bloķēt Taivānas dalību daudzpusējās organizācijās;

74. nosoda režīma īstenoto piespiedu darba sistēmu un nemitīgos cilvēktiesību pārkāpumus, jo īpaši uiguru sistemātisko apspiešanu Siņdzjanas provincē; ar bažām vēro intensīvās represijas pret etniskajām minoritātēm Tibetā, Honkongā un Makao un transnacionālās represijas pret Ķīnas disidentiem; aicina Ķīnu ievērot visas Starptautiskās Darba organizācijas obligātās konvencijas;

75. atkārtoti pauž stingru nosodījumu par to, ka Ķīna pārkāpj savas starptautiskās saistības un Ķīnas un Lielbritānijas un Ķīnas un Portugāles kopīgās deklarācijas, principu “viena valsts, divas sistēmas” un Honkongas Pamatlikumu; aicina Ķīnu ievērot un garantēt Honkongas autonomiju un ratificēt Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām; aicina Komisiju un Padomi pārskatīt Honkongas Ekonomikas un tirdzniecības biroja Briselē statusu, kā arī Honkongas un Makao autonomo statusu, ņemot vērā Nacionālās drošības likumu un to, ka Ķīnas Tautas Republika pārkāpj savas starptautiskās saistības; pauž bažas par to, ka Honkonga palīdz Krievijai apiet spēkā esošās sankcijas un iepirkt ieroču ražošanai kritiski svarīgus komponentus; turklāt pauž nožēlu par īpašā administratīvā reģiona autonomijas un opozīcijas pārstāvju, tostarp pilsoniskās sabiedrības locekļu un viņu ģimenes locekļu, apspiešanu; aicina EĀDD cieši uzraudzīt politieslodzīto tiesas procesus Honkongā un prasa atbrīvot visus politieslodzītos;

76. pauž bažas par Ķīnas uzņēmumu pieaugošo ekonomisko iespiešanos ES, tostarp tādās stratēģiskās nozarēs kā akumulatoru ražošana; uzsver, ka saskaņā ar ES ekonomiskās drošības stratēģiju ir steidzami jāturpina riska mazināšanas politika, turpinot samazināt

ekonomisko atkarību kritiski svarīgajās nozarēs; uzsver, ka šāda atkarība ierobežo ES ārpolitikas rīcības spēju un palielina tās pakļautību politiskai un ekonomiskai piespiešanai; tādēļ aicina īstenot efektīvus riska samazināšanas pasākumus, diversificēt piegādes ķēdes un dibināt jaunas partnerības;

77. uzsver, ka ES ir jāveicina principiāls dialogs un savstarpēji izdevīga sadarbība ar Ķīnu, lai risinātu virkni globālu problēmu, sākot ar multilaterālismu un klimata pārmaiņām un beidzot ar globālo veselību un starptautisko attīstību; uzsver līdz ar to, ka ES ir jāpieņem daudzdimensionāla stratēģija, kas apvieno principiālu diplomātiju, kuras mērķis ir ievērot starptautiskās tiesības, ar ekonomisko iesaisti, kas aizsargā vienlīdzīgus konkurences apstākļus un tādējādi nostiprina ES intereses, bet tas prasīs riska mazināšanas darbības attiecībā uz Ķīnu; apstiprina, ka Ķīnas vienlaicīga uzskatīšana par partneri, ekonomikas konkurentu un sistēmisku sāncensi joprojām ir noderīga analītiska koncepcija, taču uzsver, ka tā nav pietiekama kā ilgtermiņa stratēģiskā ievirze; aicina dalībvalstis rīkot strukturētas debates par turpmākajām ES attiecībām ar Ķīnu, lai noteiktu Savienības stratēģiskos mērķus; uzsver, ka, tikai izveidojot ilgtermiņa redzējumu par ES un Ķīnas attiecībām, Savienība var izstrādāt konsekventu, uzticamu un efektīvu politiku, un aicina Komisiju un Padomi iesniegt attiecīgus priekšlikumus;

78. norāda, ka ģeopolitiskās problēmas stiprina ES un Indijas kopīgās intereses; atbalsta ES un Indijas samitu, kuras mērķis ir uzsākt jaunu stratēģisko programmu; atzinīgi vērtē 2025. gada jūnijā aizsākto stratēģisko dialogu par ārpolitiku un drošības politiku un mudina izveidot ES un Indijas drošības un aizsardzības partnerību, tostarp regulāras kopīgas jūras mācības Indijas okeānā un operatīvo sadarbību starp Indijas jūras spēkiem un ES jūras misijām; uzsver mērķi līdz 2026. gadam noslēgt informācijas drošības nolīgumu ar Indiju; uzsver stratēģisko iespēju samazināt Indijas atkarību no Krievijas ieroču importa, atbalstot sadarbību ar Eiropas partneriem aizsardzības rūpniecības jomā un tehnoloģiju nodošanu, un aicina Indiju ieņemt skaidru nostāju pret Krievijas agresijas karu pret Ukrainu un uzlabot pasākumu ES sankciju apiešanas novēršanai efektivitāti; atzinīgi vērtē Indijas-Tuvo Austrumu-Eiropas ekonomikas koridoru un uzsver, ka šis projekts varētu paātrināt tirdzniecību starp Eiropu un Indiju; mudina ES un Indiju palielināt investīcijas iniciatīvā “*Global Gateway*”, pamatojoties uz pašreizējo Eiropas komandas portfeli (15 miljardu EUR), par prioritāti nosakot projektus atjaunojamo energoresursu enerģijas, ilgtspējīga transporta, digitālās infrastruktūras un veselības drošības jomā; aicina izveidot ES un Indijas uzņēmējdarbības forumu, lai stiprinātu privātā sektora sadarbību un nodrošinātu iniciatīvu iedzīvošanos tirgū; atbalsta ES un Indijas inovācijas centru un jaunuzņēmumu partnerību izveidi, lai veicinātu sadarbību pusvadītāju, mākslīgā intelekta un zaļā ūdeņraža jomā, tostarp kopīgu pētniecību pamatprogrammas “Apvārsnis Eiropa” ietvaros; atkārtoti uzsver, cik svarīgi ir regulāri ministru

dialogi un parlamentārā iesaiste, lai nodrošinātu uzraudzību un kopīgo saistību izpildi; aicina Indijas valdību uzlabot sieviešu un minoritāšu tiesību aizsardzību;

79. atzinīgi vērtē ES un Pakistānas 10. politisko dialogu, kas notika Briselē 2025. gada 17. jūlijā, un uzsver, ka ir svarīgi pilnībā īstenot stratēģiskās iesaistes plānu, kas ir satvars sadarbības stiprināšanai politikas, ekonomikas, drošības un attīstības jautājumos; aicina Komisiju un PV/AP balstīties uz progresu, kas panākts VPS+ satvarā un visaptverošajā migrācijas un mobilitātes dialogā; mudina turpināt sadarbību migrācijas, pretterorisma un narkotiku apkarošanas jomā;

80. pauž atbalstu un simpātijas demokrātiskām kustībām Dienvidāzijā, jo īpaši Bangladešā, Šrilankā un Nepālā, un uzsver, ka šie iedzīvotāju demokrātiskie mērķi ir jāsasniedz ar politisko līderu īstenotām konkrētām reformām un progresu; atgādina par ES ilgtermiņa atbalstu demokrātijai un pilsoniskajai sabiedrībai Dienvidāzijā un uzsver, ka ES būtu jācenšas veidot ciešāku partnerību ar visām reģiona valstīm, lai nodrošinātu alternatīvu iesaistes modeli tam, ko piedāvā Ķīna, kura palielina savu klātbūtni reģionā;

81. stingri nosoda militārās huntas 2025. gada 28. decembrī Mjanmā sarīkotās fiktīvās vispārējās vēlēšanas, kurām trūkst jebkādas demokrātiskas leģitimitātes un kuras notika sistēmiskas iebiedēšanas, vardarbības un piespiešanas vidē; uzsver, ka opozīcijas partiju piespiedu likvidēšana un politisko līderu pastāvīgā aizturēšana Mjanmā padara vēlēšanu procesu par spēkā neesošu; noraida jebkādus huntas mēģinājumus izmantot krāpnieciskas sabiedriskās aptaujas, lai panāktu vēlēšanu starptautisku atzīšanu; aicina PV/AP un dalībvalstis palielināt spiedienu uz militāro režīmu, izmantojot mērķtiecīgas sankcijas, un turpināt atbalstīt Mjanmas iedzīvotāju demokrātiskos centienus un viņu pūliņus panākt patiesu un iekļaujošu pāreju uz civilu valsts pārvaldi;

82. mudina PV/AP un dalībvalstis koncentrēties uz ciešāku divpusēju partnerību veidošanu ar līdzīgi domājošām demokrātiskajām Āfrikas valstīm, pamatojoties uz tādiem principiem kā vienlīdzība, cieņa, abpusējs labums un “vairāk par vairāk”, bet vienlaikus ievērojot cilvēktiesību un demokrātijas universālās vērtības; uzsver, ka gan ES, gan Āfrika saskaras ar vienām un tām pašām globālajām problēmām; uzsver nepieciešamību stiprināt attiecības starp kontinentiem un pauž gandarījumu par septītajā ES un ĀS samitā pieņemto kopīgo deklarāciju[16]; uzsver, ka ir svarīgi institucionalizēt turpmāko ES un ĀS samitu parlamentāro dimensiju, padarot to par šīs sistēmas neatņemamu daļu, lai nodrošinātu pilsoņu pārstāvniecību, sabiedrības īstenotu uzraudzību un demokrātisku ieguldījumu partnerības apspriedēs un rezultātos; atkārtoti norāda uz pievienoto vērtību, ko var sniegt Āfrikas, Karību jūras reģiona un

16 Kopīgā deklarācija, ko pieņēma 5. Āfrikas Savienības un Eiropas Savienības samitā, 2025. gada 25. novembris.

Klusā okeāna valstu organizācijas (OACP) valstis, un atzinīgi vērtē pastiprināto sadarbību ar šīm valstīm, izmantojot Samoa nolīgumu[17]; aicina ĀS, ES un reģionālo attīstības banku kopīgā aizgādībā izveidot īpašu ES un Āfrikas industrializācijas paktu, lai mobilizētu publisko un privāto kapitālu, kas nodrošinātu, ka Āfrika ir ne tikai izejvielu avots, bet arī pārstrādes, ražošanas un inovācijas centrs;

83. pauž dziļas bažas par to, ka vairākās Āfrikas daļās turpinās vardarbība, politiskā nestabilitāte un humanitāras krīzes; pauž īpašu satraukumu par nepārtraukto vardarbību un nedrošību Kongo Demokrātiskās Republikas austrumu daļā, galvenokārt Ziemeļkivu un Ituri provincēs; aicina ES uzņemties aktīvu un koordinētu lomu saistībā ar atbalstu miera procesa īstenošanai un īpašu uzmanību pievērst iekļautības un sieviešu līdzdalības, humānās palīdzības pieejamības un civiliedzīvotāju aizsardzības veicināšanai; mudina Komisiju un Padomi nekavējoties apturēt ES un Ruandas Saprašanās memoranda par ilgtspējīgām izejvielu vērtības ķēdēm darbību, līdz Ruanda pārstās savas iejaukšanās darbības;

84. pauž nopietnas bažas par postošo konfliktu Sudānā, kas ir izraisījis masveida civiliedzīvotāju upurus, atstājis cilvēkus bez mājām un novedis pie plaša mēroga cilvēktiesību pārkāpumiem; stingri nosoda visus kara noziegumus un cilvēktiesību pārkāpumus un prasa nodrošināt netraucēt sniegt humāno palīdzību, pilnīgu pārskatatbildību, visu ieroču embargo izpildi un mērķtiecīgas sankcijas pret visām personām, kas veic šos nežēlīgos noziegumus;

85. ar bažām norāda uz nesenajām vēlēšanu problēmām dažās Āfrikas kontinenta daļās, tostarp Tanzānijā, Kamerūnā un Kotdivuārā, un atzīst sabiedrības iesaistīšanos un tai sekojošās demonstrācijas; mudina pārredzami un rūpīgi izskatīt visas paustās bažas par vēlēšanām un aicina attiecīgās iestādes aizsargāt iedzīvotāju pausto gribu un ievērot visu politisko dalībnieku tiesības; šajā sakarā uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt, lai politiskā līdzdalība un opozīcijas darbība var notikt brīvi un bez nepamatotiem ierobežojumiem;

86. pauž nožēlu par demokrātijas regresu un militāro apvērsumu pieaugumu, sevišķi Sāhelas reģionā, piemēram, Nigērā, Burkinafaso un Mali, kas apdraud visa reģiona stabilitāti; nosoda arvien biežākus ārējo dalībnieku mēģinājumus graut valsts suverenitāti un veicināt pret Eiropu vērstus vēstījumus, izmantojot algotņu grupas un mērķtiecīgas dezinformācijas kampaņas, ko pastiprina Krievijas un Ķīnas ietekme šajā reģionā; atgādina, ka tas tiešā veidā ietekmē arī Eiropas drošību un labklājību, un tādēļ uzsver, ka ir steidzami jāstiprina ES pozitīvais ieguldījums mierā, drošībā un attīstībā; uzsver, ka iniciatīva "*Global Gateway*" ir jāizmanto kā svarīgs

---

17 Partnerības nolīgums starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu organizācijas dalībvalstīm, no otras puses (OV L, 2023/2862, 28.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2023/2862/oj).

instruments, ar ko piedāvāt pozitīvas partnerības tādās jomās kā infrastruktūra, veselība un digitālā pārveide, tādējādi palīdzot uzlabot vietējo iedzīvotāju dzīvi un vēršoties pret autoritāro lielvaru pieaugošo klātbūtni kontinentā; aicina ES turpināt ES investīcijas labā pārvaldībā, spēju veidošanā un partnerībā, kuru mērķis ir novērst valstu sabrukumu, migrācijas ietekmes izplatīšanos un nelikumīgu tirdzniecību un īstenot cīņu pret terorismu;

87. atgādina par draudiem, ko islāma terorisms rada Āfrikā, jo īpaši reliģiskajām kopienām, tostarp kristiešiem, un ņem vērā pastiprināto sadarbību terorisma apkarošanas jomā starp Amerikas Savienotajām Valstīm un Nigēriju, tostarp nesenās darbības pret grupējumiem, kas saistīti ar Islāma valsti; brīdina par ārējo militāro darbību neparedzētajām sekām, tostarp risku uzkurināt ekstrēmistu vēstījumus, priekšstatus par ārvalstu iejaukšanos un vietēju neapmierinātību, kas var apdraudēt stabilitāti un konfliktu risināšanu; uzsver, ka ES un Amerikas Savienotajām Valstīm būtu jāpastiprina kopīgie centieni atbalstīt pārvaldības un drošības spējas, novērst radikalizāciju, apkarot terorismu un aizsargāt reliģiskās kopienas;

88. uzsver, ka ES, Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstis ir līdzīgi domājošas un tām ir kopīgas vērtības, valodas, vēsture, kultūra un reliģija, un šiem faktoriem vajadzētu sekmēt to, ka minētās valstis mūsdienu ģeopolitiskajā kontekstā dabiski kļūst par partneriem; norāda, ka Eiropas darbība šajā reģionā aizvadītajās desmitgadēs ir sarukusi, tā radot vakuumu, kurā palielināties Ķīnas un Krievijas ietekmei; mudina Komisiju un PV/AP nodrošināt, ka partnerība ar Latīņameriku un Karību jūras reģionu pāriet no vārdiem pie darbiem, nākot klajā ar ceļvedi, kas stiprinās abu reģionu spēju rīkoties laikā, kad tiek apstrīdēta pasaules kārtība; atzinīgi vērtē kopīgo deklarāciju[18], kas pieņemta Santamartas samitā 2025. gada novembrī; uzsver, ka šai atjaunotajai programmai ir jāņem vērā iedzīvotāju vēlmes, veicinot iekļaujošu izaugsmi, novēršot nevienlīdzību un atbalstot reģionālo integrāciju, piemēram, nodrošinot, ka "*Global Gateway*" ar pārredzamām investīcijām sniedz taustāmus ieguvumus vietējām kopienām; atgādina, ka ES kā partnera uzticamība ir atkarīga no tā, vai tā piedāvā tādu sadarbības modeli, kas skaidri atšķiras no citu pasaules mēroga dalībnieku un daudznacionālo korporāciju ekspluatējošām pieejām, kam raksturīga ilgtnespējīga prakse; mudina Komisiju un AP/PV stiprināt attiecības un pastiprināt starptautisko diplomātisko rīcību, reaģējot uz autoritāru režīmu pieaugumu, lai palielinātu ES ģeopolitisko ietekmi šajā reģionā; šajā sakarā atzinīgi vērtē neseno ES un CELAC samitu; atgādina aicinājumu ievērojami pastiprināt divpusējo sadarbību cīņā pret organizēto noziedzību, sevišķi narkotiku tirdzniecību;

89. pauž dziļas bažas par autoritāro režīmu īstenoto taktiku Kubā un

---

18 CELAC un ES 2025. gada samita kopīga deklarācija, Santamarta, Kolumbija, 2025. gada 9. novembris.

Nikaragvā, jo īpaši par opozīcijas pārstāvju apspiešanu, ierobežojumiem neatkarīgiem medijiem un pilsoniskās telpas samazināšanos; jo īpaši uzsver katoļu baznīcas apspiešanu Nikaragvā; aicina visas Latīņamerikas valstis un starptautisko sabiedrību izvairīties no konfliktiem un sadarboties, lai izdarītu diplomātisku spiedienu uz šiem režīmiem; aicina PV/AP un Komisiju izmantot visus nepieciešamos pieejamos instrumentus, neizslēdzot nevienu no tiem, lai nodrošinātu atbilstību demokrātijas un cilvēktiesību klauzulām sadarbības nolīgumos ar šīm valstīm, tostarp pārskatot tos, jo īpaši attiecībā uz Kubu, kura ir arī Maskavas un Minskas režīmu tuvs partneris un sniedzot tiem politisku atbalstu un negatīvi ietekmē Eiropas drošību, cita starpā veicinot simtiem Kubas algotņu iesaistīšanos Krievijas agresijā pret Ukrainu; uzsver, ka šādi režīmi nevar turpināt gūt labumu no privileģētas sadarbības ar ES, piemēram, saskaņā ar Politiskā dialoga un sadarbības nolīgumu; pauž dziļas bažas par demokrātijas principu vājināšanos un konstitucionālo garantiju apzinātu apiešanu Salvadorā, jo īpaši par tiesu iestāžu neatkarības trūkumu un pārredzamības trūkumu valdības darbībās, pārmērīgu spēka lietošanu, nepamatotu militarizāciju un pieaugošajiem pulcēšanās un preses brīvības ierobežojumiem;

90. vērš uzmanību uz Parlamenta un Padomes iepriekš pieņemtajām nostājām attiecībā uz politisko krīzi Venecuēlā; atgādina, ka ES ir konsekventi norādījusi, ka Nicolás Maduro trūkst demokrātiski ievēlēta prezidenta leģitimitātes un tāpēc viņš par tādu netika atzīts; sagaida, ka nesenie notikumi pavērs iespējas Venecuēlas iedzīvotājiem un pilsoniskajai sabiedrībai panākt demokrātisku progresu; tomēr uzsver, ka veids, kādā notiek šīs politiskās pārmaiņas, ir ļoti svarīgs, un ar dziļām bažām norāda uz to, ka ASV vienpusējā militārā darbība, kas tiek veikta ārpus likumīgām daudzpusējām sistēmām, rada būtiskus jautājumus saskaņā par starptautiskajām tiesībām un var apdraudēt miermīlīgas demokrātiskas pārejas leģitimitāti un ilgtspēju; uzsver, ka jebkuros apstākļos ir jāievēro starptautisko tiesību un ANO Statūtu principi, tostarp suverenitātes respektēšana, teritoriālā integritāte un spēka lietošanas aizliegums, norādot, ka ANO Drošības padomes pastāvīgajiem locekļiem šajā ziņā ir īpaša atbildība; atbalsta ātru, miermīlīgu un Venecuēlas iedzīvotāju vadītu pāreju uz demokrātiju, lai stabilizētu valsti un ļautu atgriezties trimdā esošajiem iedzīvotājiem; atzinīgi vērtē politieslodzīto atbrīvošanas sākumu kā pozitīvu signālu; atgādina, ka viņi tika nepamatoti aizturēti un turēti necilvēcīgos un cietsirdīgos apstākļos; prasa bez nosacījumiem atbrīvot visus politieslodzītos un citus patvaļīgi aizturētos cilvēkus; uzsver, ka arī ES ir prioritāte cīņa pret transnacionālo organizēto noziedzību un narkotiku tirdzniecību, kas rada būtiskas drošības problēmas, taču uzsver, ka šīs problēmas ir jārisina, pastāvīgi sadarbojoties un pilnībā ievērojot starptautiskās tiesības; uzsver, ka jaunai un demokrātiski ievēlētai Venecuēlas valdībai, īstenojot labu administrāciju, Venecuēlas nafta un dabas resursi jāizmanto Venecuēlas iedzīvotāju labā, lai izvestu viņus no nabadzības un

veicinātu ilgtspējīgu Venecuēlas attīstību;

91. uzsver, ka Venecuēlas iedzīvotājiem ir jānosaka sava nākotne, rīkojot brīvas un godīgas vēlēšanas;

92. atzinīgi vērtē pozitīvos telefona zvanus starp prezidentu Trampu un prezidentu Petro, kā arī prezidentu Trampu un prezidenti Šainbaumu, kas ir veids, kā virzīties uz konstruktīvu un diplomātisku sadarbību;

93. uzsver Arktikas pieaugošo ģeostratēģisko nozīmi un atkārtoti norāda, ka ir vajadzīga saskaņota un atjaunināta ES Arktikas politika; pauž aizvien lielākas bažas par Krievijas pieaugošo militāro klātbūtni Arktikā, kā arī par nelikumīgajiem kuģošanas brīvības ierobežojumiem Ziemeļjūras maršrutos; ar aizvien lielāku satraukumu norāda uz Ķīnas lielo interesi par Arktiku un uzsver, ka ES ir jācenšas pienācīgi reaģēt uz to; uzsver, ka Arktikai arī turpmāk ir jābūt miera un konstruktīvas sadarbības zonai; uzsver, ka ir jāstiprina reģionālais dialogs un koordinācija ar mūsu Arktikas partneriem, tostarp Norvēģiju, Amerikas Savienotajām Valstīm un Kanādu, lai panāktu drošību, ilgtspējīgu ekonomikas attīstību un noturību pret ģeopolitiskām un ar klimatu saistītām problēmām; uzsver, ka ir svarīgi ES ārpolitikas, drošības un civilās aizsardzības plānošanā integrēt Arktikas klimata pārmaiņu prognozes; aicina stiprināt ES īpašā sūtņa Arktikas jautājumos pilnvaras un resursus, lai labāk koordinētu politiku, uzraudzītu norises un sadarbotos ar Arktikas partneriem; aicina nodrošināt, ka ES un dalībvalstu darbības Arktikas reģionā veicina 1996. gada Otavas deklarācijā nostiprināto Arktikas reģiona pirmiedzīvotāju kopienu labklājību un tiesības, nevis kaitē tām; atzinīgi vērtē visas iespējamās Grenlandes valdības iniciatīvas stiprināt politiskās, institucionālās un ekonomiskās saites ar ES; aicina īstenot 2023. gadā parakstīto ES un Grenlandes saprašanās memorandu, lai vēl vairāk stiprinātu vienlīdzīgu un savstarpēji izdevīgu partnerību; uzsver, ka šīs sadarbības pamatā vajadzētu būt ievērojamām ES investīcijām ilgtspējīgos un infrastruktūras projektos visā izejvielu vērtības ķēdē, kā arī citās jomās, piemēram, izglītībā, radot ilgtermiņa vērtību gan ES, gan Grenlandei, vienlaikus atbalstot Grenlandes prioritātes, ekonomikas attīstību un tās iedzīvotāju labklājību;

94. aicina Komisiju un EĀDD pastiprināt strukturētu sadarbību ar reģionālajām organizācijām, tostarp ASEAN, AU, CELAC un GCC, lai izveidotu iekļaujošas reģionālās drošības struktūras un koordinētu daudzpusējus politikas risinājumus, piemēram:

   a) transversālas partnerības veselības drošības jomā;

   b) kopīgu dažādošanu un noturīgas vērtības ķēdes ar uzticamiem partneriem;

   c) ciešāku sadarbību migrācijas pārvaldības jomā, cilvēktiesību un cilvēka cieņas respektēšanu un patvēruma tiesību aizsardzību;

d) ciešāku sadarbību, risinot klimata pārmaiņu ietekmi uz mieru un drošību; uzsver, ka klimata pārmaiņas rada vienu no būtiskajiem izaicinājumiem ES KĀDP; aicina ES uzskatīt klimata aizsardzību un klimata diplomātiju par būtisku savas ārpolitikas daļu;

e) strauji atjaunot globālos centienus līdz 2030. gadam sasniegt 17 ilgtspējīgas attīstības mērķus;

f) aizsargāt sieviešu tiesības visā pasaulē, jo mēs redzam globālu pretreakciju pret dzimumu līdztiesību;

g) sniegt kolektīvu atbalstu ANO, jo īpaši Starptautiskajai Tiesai un visām citām starptautiskajām organizācijām, kas ir būtiskas, lai uzturētu uz noteikumiem balstītu starptautisko kārtību;

Neapspriežamu līniju novilkšana, kuras mēs uzskatām par neaizskaramām

95. atkārtoti norāda, ka ES savā ārējā darbībā vadās pēc LES 2. pantā, 3. panta 5. punktā un 21. pantā noteiktajām vērtībām un principiem, kas ir iedvesmojuši pašas ES izveidi, attīstību un paplašināšanos;

96. atgādina, ka ES uzticamība ir atkarīga no tās spējas rīkoties saskanīgi, sevišķi tās ārējā darbībā, kā arī no tās spējas rīkoties izlēmīgi, aizsargājot savus pilsoņus un intereses; uzsver, ka būtu konsekventi jāstāsta par slieksni, kura pārkāpšanai seko izlēmīga rīcība un kuras daļa ir nepārprotama reakcija uz smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem, sistemātiskām represijām (arī pret parlamentāriešiem un politisko opozīciju), smagu korupciju un kleptokrātiju; atbalsta ES globālā cilvēktiesību sankciju režīma (Magņitska aktam līdzīgs ES sankciju režīms) paplašināšanu, lai aptvertu sistēmiskas represijas un korupciju; uzsver, ka korupcija veicina un pastiprina cilvēktiesību pārkāpumus un aizskārumus un demokrātijas principu un tiesiskuma vājināšanos; aicina ES izstrādāt tiesību aktus, kas būtu līdzvērtīgi ASV Ārvalstu korupcijas prakses aktam;

97. mudina padziļināt koordināciju ar G7 un citiem demokrātiskajiem partneriem, tai skaitā G20 valstīm, lai saskaņotu reakciju uz globālo normu pārkāpumiem;

98. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt, lai ES KĀDP vadītos pēc principiem, kas atbalsta dzimumu līdztiesību un SMD programmu; mudina tos saglabāt kā ES KĀDP pamatprincipus; mudina EĀDD un Komisiju saglabāt ES vadošo lomu sieviešu tiesību aizstāvēšanā visā pasaulē, rūpīgi un vērienīgi īstenojot Dzimumu līdztiesības rīcības plānu III; pauž nopietnas bažas par pieaugošo pretreakciju pret dzimumu līdztiesību un sieviešu un LGBTIQ+ tiesībām dažādās pasaules daļās;

99. prasa ES ārpolitikā un drošības politikā ievērot bērnu vajadzībām atbilstošu pieeju un uzsver, ka ir jāpastiprina ĀS, ES un ANO koordinācija nolūkā aizsargāt kara, pārvietošanas un/vai humanitāru

krīžu skartos bērnus un pusaudžus;

100. mudina pievērst lielāku uzmanību visu minoritāšu, tostarp reliģisko minoritāšu, piemēram, kristiešu, vajāšanai; stingri nosoda jebkādu vardarbību pret reliģiskajām minoritātēm un pauž solidaritāti ar cietušajiem un viņu ģimenēm; atkārtoti norāda, ka reliģijas vai ticības brīvība nav šķirama no citām pamattiesībām un būtu jāveicina savstarpēji pastiprinošā veidā; prasa domas, apziņas un reliģijas brīvības un daudzveidības aizsardzību integrēt ES ārējā darbībā; tādēļ aicina Komisiju no jauna iecelt īpašo sūtni reliģijas vai ticības brīvības veicināšanai ārpus ES;

101. uzsver, ka ir jāatbalsta vārda brīvības aizsardzība visā pasaulē, arī tiešsaistē, kā arī mediju plurālisms un vērtībās balstīta žurnālistika, jo īpaši pētnieciskā žurnālistika;

102. aicina EĀDD un Komisiju izstrādāt skaidrus un pārredzamus kritērijus ES sankciju efektivitātes un vispārējās ietekmes novērtēšanai un par šo jautājumu regulāri informēt Parlamentu; uzsver, ka ir jāstiprina sankciju izpilde, un atkārtoti norāda, ka ir svarīgi informēt gan ES iedzīvotājus, gan partnervalstis par sankciju mērķi un ietekmi, lai nezaudētu sabiedrības uzticēšanos un starptautisko uzticamību; atgādina, ka ierobežojošo pasākumu konsekventa un vienota piemērošana visās dalībvalstīs ir ES ārējās darbības efektivitātes un ticamības priekšnoteikums;

103. uzsver to, cik svarīgi ir savlaicīgi un koordinēti reaģēt krīzes situācijās, īpaši norādot, ka efektīva krīžu pārvaldība ir atkarīga no ātras lēmumu pieņemšanas, ātras resursu izmantošanas un spējas pielāgoties mainīgām situācijām, nevis tikai no plānošanas vai vēstījumiem;

104. atzīst, ka prasība lemt vienprātīgi liek dalībvalstīm neatlaidīgi strādāt pie tā, lai panāktu kompromisu un vienotību, no kā lielā mērā izriet ES politiskā ietekme pasaules arēnā; tomēr norāda, ka kompromiss starp vienotības ideālu un augsto vienprātības cenu ir būtiski jāizvērtē;

105. pauž nožēlu par to, ka praksē atsevišķas dalībvalstis dažkārt ir izmantojušas savas veto tiesības, lai vājinātu nolīgumus, aizkavētu lēmumu pieņemšanu vai liktu šķēršļus kopējai politikai; pauž nožēlu par to, ka cita starpā LES pārejas klauzulās paredzētais ātras, efektīvas un rezultatīvas ārpolitikas un drošības un aizsardzības rīcības potenciāls ir palicis neizmantots;

106. atkārtoti – īpaši sankciju režīma kontekstā – aicina Padomi pakāpeniski pāriet uz kvalificēta vairākuma balsošanu attiecībā uz lēmumiem KĀDP jautājumos, kas neskar militārus vai aizsardzības aspektus; pieņem zināšanai dažu dalībvalstu paustās bažas par to, ka šķietami samazinās to spēja ietekmēt ārpolitiku un drošības politiku ES līmenī; atgādina, ka PV/AP, kā izklāstīts viņas pilnvarojuma vēstulē, ir uzdots sākt izmantot Līguma noteikumus, kas ļauj KĀDP

jomā izmantot kvalificēta vairākuma balsošanu, un attiecīgi sagaida, ka PV/AP šajā nolūkā iesaistīsies konstruktīvā dialogā ar dalībvalstīm; mudina pilnībā izmantot visas iespējas , kas jau pastāv, lai uzlabotu izlēmību un aicina dalībvalstis plašāk un pārredzamāk izmantot LES 31. panta 1. punktā paredzēto konstruktīvo atturēšanos gadījumos, kad tās nevar atbalstīt kādu lēmumu, bet nevēlas bloķēt Savienības kolektīvo rīcību; uzsver, ka šī pieeja stiprinātu ES spēju ātri un saskaņoti reaģēt uz starptautiskām krīzēm, vienlaikus ievērojot valstu suverenitāti, un parādītu, ka KĀDP lielāka efektivitāte ir iespējama jau tagad bez izmaiņām Līgumā; atzīst, ka progress kvalificēta vairākuma balsošanas ieviešanā var būt vienīgi pakāpenisks un tā pamatā būtu Eiropas stratēģiskās kultūras attīstība;

Mūsu īstenotās ES ārējās darbības ietekmes palielināšana

107. pauž nožēlu par to, ka ES pamanāmība un politiskā ietekme pasaulē bieži vien nerezultējas ekonomiskā, finansiālā un diplomātiskā ietekmē; pauž nožēlu, ka šo pamanāmības trūkumu dažreiz izraisa tas, ka ES ārējā pārstāvībā trūkst skaidrības; uzsver, ka ir skaidri jādefinē PV/AP, Komisijas priekšsēdētāja un Eiropadomes priekšsēdētāja kompetence attiecībā uz ES ārējo darbību un pārstāvību, lai ES paustā nostāja būtu saskaņota un tā to uztvertu arī ES partneri; aicina Komisiju stiprināt koordināciju ar EĀDD ārējās darbības jomā, tostarp nodrošinot pilnīgu atbilstību EĀDD lēmuma[19] 3.2. un 9. pantam, kas, iespējams, būs jāatjaunina;

108. aicina Padomi un Komisiju paust vienotu nostāju; norāda, ka zināmu progresu KĀDP jomā var panākt, izmantojot esošo Līgumu noteikumus, piemēram, pārejas klauzulu; uzsver, ka Līgumos būtu īpaši jāparedz iespēja izveidot Eiropas aizsardzības savienību un ka PV/AP būtu jāatbalsta centienos kļūt par Eiropas Savienības galveno ārējo pārstāvi starptautiskos forumos;

109. atzinīgi vērtē Eiropas Diplomātijas akadēmijas centienus veicināt ES diplomātisko korpusu un kultūru; prasa akadēmijā iekļaut Eiropas pilsoņus, ne tikai dalībvalstu diplomātus; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt, lai akadēmijai tiek piešķirti pietiekami resursi, tostarp cilvēkresursi;

110. aicina PV/AP ātri nākt klajā ar priekšlikumiem par ES ārējās darbības turpmāko operatīvo struktūru un šajā nolūkā pilnībā ņemt vērā Parlamenta 2023. gada 15. marta ieteikumu par EĀDD darbības

---

19 Padomes Lēmums 2010/427/ES (2010. gada 26. jūlijs), ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību (OV L 201, 3.8.2010., 30. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj).

izvērtēšanu un pasaules mērogā spēcīgākas ES veidošanu[20];

111. aicina PV/AP ierosināt saskaņotu un stratēģisku komunikācijas stratēģiju, kas uzsvērtu ES ārējās darbības ieguvumus un kura būtu ES mērķu pamatā, un vienlaikus būtu vērsta pret trešo valstu organizētām dezinformācijas kampaņām; mudina EĀDD stiprināt ES politisko klātbūtni mūsu partnervalstīs un padarīt mūsu ārējo darbību pieejamāku auditorijai šajās valstīs, arī veicot daudzvalodu kampaņas, īstenojot kultūras diplomātiju un iesaistot vietējās ieinteresētās personas un medijus; atbalsta snieguma kritērija "komunikācija" iekļaušanu EĀDD plānošanā; uzsver, ka šai stratēģijai būtu arī jāstiprina Savienības finansēto projektu pamanāmība, šajā nolūkā izmantojot skaidras norādes, tostarp vārdus "Eiropas Savienība" un ES karogu, jo īpaši kandidātvalstīs, lai novērstu ļaunprātīgu rīcībspēku mēģinājumus vājināt ES iniciatīvas;

112. atbalsta nozīmīgāku ES klātbūtni globālajos samitos, reģionālajos forumos un konfliktu mediācijas platformās — ne tikai ar dalībvalstu starpniecību, bet arī zem pamanāma ES karoga;

113. aicina uzlabot konverģenci starp ES un dalībvalstu diplomātiskajiem dienestiem, lai uzlabotu sinerģiju starp valstu zīmolu veidošanu un ES vēstījumu, izmantojot Eiropas komandas pieeju;

114. uzsver, ka budžeta ierobežojumi ir būtisks šķērslis ES ārējās darbības pamanāmības un ietekmes palielināšanai; uzsver, ka, nenosakot skaidras ģeogrāfiskas un tematiskas prioritātes, pastāv risks, ka ierobežotie resursi tiks pārmērā izkliedēti un tiem nebūs stratēģiskas ietekmes; aicina Komisiju un EĀDD noteikt prioritātes, lai apzinātu, kur ES ārējā darbība var nodrošināt vislielāko politisko un stratēģisko atdevi; šajā sakarā atgādina, ka Komisijai ir jāspēj nodrošināt, ka līdzekļi patiešām dod labumu paredzētajam saņēmējam un netiek izmantoti ļaunprātīgi;

115. aicina stiprināt EĀDD — gan tā centrālo struktūru, gan ES delegācijas —, nodrošinot atbilstošus finanšu resursus un cilvēkresursus, lai ES varētu labāk sagatavoties pašreizējiem un jauniem globālajiem uzdevumiem; prasa, lai EĀDD varētu atlasīt un pieņemt darbā pastāvīgos ES diplomātiskos darbiniekus, ieskaitot tos, kas absolvējuši Eiropas Diplomātijas akadēmiju, un nodrošināt taisnīgāku līdzsvaru dzimuma un ģeogrāfiskajā aspektā starp dalībvalstīm visos EĀDD līmeņos;

116. uzsver iniciatīvas "*Global Gateway*" stratēģisko potenciālu kalpot ne tikai par investīciju platformu, bet arī par instrumentu ES klātbūtnes un pamanāmības stiprināšanai pasaulē; atzinīgi vērtē to, ka Komisija

---

[20] Eiropas Parlamenta 2023. gada 15. marta ieteikums Padomei un Komisijas priekšsēdētājas vietniekam / Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos izvērtēt EĀDD darbību un veidot pasaules mērogā spēcīgāku ES (OV C, C/2023/410, 23.11.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/410/oj).

ir piešķīrusi prioritāti šīs iniciatīvas projektu īstenošanai; pauž bažas par ziņām, ka vairākus "*Global Gateway*" projektus īsteno Ķīnas uzņēmumi, kas tiešā veidā pārkāpj iniciatīvas mērķi radīt alternatīvu iniciatīvai "Viena josla, viens ceļš" un veidot nacionālo vērtību partnervalstīs; tāpēc aicina nekavējoties veikt izmeklēšanu par visu Ķīnas uzņēmumu iesaisti "*Global Gateway*"; vēlreiz norāda, ka iniciatīvai "*Global Gateway*" būtu jāveicina stabilitāte un drošība pasaulē un vienlaikus jāstiprina Eiropas noturība; turklāt uzsver, ka, lai saskaņotu politisko apņemšanos un ģeopolitiskos mērķus, ir vajadzīga atjaunota apņemšanās nodrošināt savlaicīgu izpildi, lielāka vietējā līdzdalība projektu apzināšanā, kā arī skaidri noteikta privātā sektora iesaiste; aicina Komisiju paātrināt projektu īstenošanu un racionalizēt paraugprojektu skaitu, lai maksimāli palielinātu iniciatīvas ietekmi; turklāt uzskata, ka "*Global Gateway*" projektu saistībā nepieciešama labāka publiskā komunikācija, jo īpaši gadījumā, ja tiek īstenota netieša pārvaldība sadarbībā ar īstenošanas partneriem, piemēram, apvienotās finansēšanas darbības, kurās Eiropas Fonds ilgtspējīgai attīstībai plus ietvaros piedalās daudzas ieinteresētās personas; tādēļ aicina Komisiju un EĀDD sistemātiski stiprināt komunikāciju par ES finansētajām darbībām, nodrošinot saskaņotu vēstījumu, skaidri noteiktu atbildību un Savienības vadošās lomas un pievienotās vērtības efektīvu pamanāmību; norāda, ka iniciatīvai piešķirtais 300 miljardu EUR budžets ir mazāks nekā trešā daļa no to projektu apjoma, kas jau tiek īstenoti Ķīnas iniciatīvā "Viena josla, viens ceļš", kura tāpat ir vērsta uz savienotību un infrastruktūru; iesaka stiprināt Parlamenta pārraudzības lomu, lai nodrošinātu lielāku pārskatatbildību un pārredzamību "*Global Gateway*" projektu finansēšanas procesā, tostarp regulāru ziņošanu no Komisijas un EĀDD puses, uzlabotu projektu atlases un īstenošanas parlamentāro uzraudzību un sistemātisku rezultātu un ietekmes novērtēšanu;

117. atkārtoti apstiprina ES īpašo pārstāvju lomu, kuri veicina ES politiku un intereses konkrētos reģionos un valstīs un būtiski sekmē spēcīgākas un efektīvākas KĀDP attīstību, nodrošinot ES aktīvu politisko klātbūtni galvenajās valstīs un reģionos, darbojoties kā ES un tās politikas "balss" un "seja"; uzsver, ka ir svarīgi, lai ESĪP būtu plašas un elastīgas pilnvaras, kas spēj pielāgoties mainīgajiem ģeopolitiskajiem apstākļiem un līdz ar to veicinātu ES politiku un intereses konkrētos reģionos un valstīs; prasa, lai pirms jauno ES īpašo pārstāvju iecelšanas notiktu kandidātu uzklausīšana Parlamentā;

118. prasa atjaunot pieeju preventīvajai diplomātijai kā proaktīvam ārpolitikas instrumentam, lai novērstu, risinātu un miermīlīgi atrisinātu konfliktus starp pusēm; aicina EĀDD integrēt ES preventīvās diplomātijas instrumentus strukturālajos novēršanas mehānismos un darbībās, piemēram, politiskajos nolīgumos starp dažādiem konfliktos iesaistītiem dalībniekiem, valstu samierināšanās dialogos, miera veidošanā un tiesiskuma nodrošināšanā, kā arī patiesības un samierināšanās komisijās;

119. atgādina, ka Parlamenta budžeta funkcijas izpilde ir nesaraujami saistīta ar tā demokrātijas uzrauga un padomdevēja funkciju; uzsver, ka KĀDP jomā — kas ietver KDAP — Eiropas Parlaments pilda budžeta funkciju kopā ar Padomi; atgādina, ka attiecībā uz šiem politikas virzieniem Parlaments pilda arī politiskās kontroles un apspriešanās funkciju, kā minēts LES 36. pantā;

120. uzsver, ka ir vajadzīga detalizētāka budžeta nomenklatūra gan KĀDP, gan Kaimiņattiecību, attīstības sadarbības un starptautiskās sadarbības instrumentam un Pirmspievienošanās palīdzības instrumentam, kas ļautu budžeta lēmējinstitūcijai ikgadējās budžeta procedūras ietvaros noteikt politiskās un ģeogrāfiskās prioritātes;

121. atkārto savu aicinājumu veicināt sistēmas izveidi automātiskai un pastāvīgai izlūkdatu plūsmai no dalībvalstīm uz EĀDD par ārvalstu un drošības jautājumiem, kas skar norises ārpus Savienības; šajā sakarā prasa stiprināt ES Izlūkošanas un situāciju centru, EĀDD Krīžu reaģēšanas centru un Eiropas Savienības Satelītcentru, palielinot to darbinieku skaitu un finanšu resursus, kā arī spējas; mudina uzlabot to dienestu drošības protokolus, kuri strādā ar izlūkdatiem un/vai ar sensitīvu informāciju;

122. atgādina, ka Parlamentam ir īpaša loma ES ārējās darbības pamanāmības un ietekmes vairošanā, kas papildina ES un dalībvalstu diplomātisko dienestu centienus;

123. uzskata, ka ir vajadzīga stingrāka parlamentārā uzraudzība pār ES ārējo darbību, tostarp regulāra un savlaicīga, bet vienlaikus arī droša piekļuve konfidenciālai informācijai un strukturētiem dialogiem saskaņā ar LES 36. pantu; uzsver, ka PV/AP un EĀDD ir jāsniedz vairāk atsauksmju par veiktajām darbībām un panākto ietekmi, lai izpildītu rezolūcijās par ārlietu jautājumiem izklāstītos Parlamenta ieteikumus; uzsver, ka demokrātiska uzraudzība nevar būt efektīva bez reālas piekļuves klasificētai informācijai un novērtējumiem, un mudina uzlabot 2002. gada Iestāžu nolīgumu, lai to pielāgotu pašreizējai situācijai drošības jomā;

124. uzsver, ka katram iepriekš minētajam pieprasījumam ir nepieciešama pienācīga PV/AP atbilde; aicina PV/AP ātri un rakstiski reaģēt uz Parlamenta aicinājumiem, pieprasījumiem un bažām; uzskata, ka mutiski paziņojumi komitejā vai plenārsēdē var būt pietiekama atbilde tikai izņēmuma vai steidzamos gadījumos; uzsver, ka pašreizējā sarežģītajā ģeopolitiskajā kontekstā stratēģiska nozīme ir ciešai sadarbībai un partnerībai starp Parlamentu un PV/AP; uzsver, ka KĀDP vai KDAP lēmumi, kas ietver izdevumus, vienmēr skar šo politikas virzienu pamataspektus un tiem būtu jāpiemēro parlamentārā kontrole; sagaida sistemātiskāku informācijas apmaiņu pirms mandātu un KĀDP stratēģiju pieņemšanas un labāku informācijas plūsmu saistībā ar sarunām par starptautiskajiem nolīgumiem un saprašanās memorandiem un to īstenošanu;

°

° °

125. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Eiropadomei, Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētājas vietniecei / Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.